Biblioteca Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI CULTURĂ

Anul XVI nr. 754 | vineri 8 mai 1964 | 8 pagini 25 bani

Astronomia este din ce în ce mai îndrăgită de cei ce trăiesc și învață în secolul cuceririi cosmosului

Citiți în acest număr:

9 MAI — pagina 2
DRUMURI — pagina 2
JUCĂRII ȘI JOCURI DIDACTICE — pagina 3
RECAPITULAREA — CÎT MAI APROAPE DE CERINȚELE PRACTICII — paginile 4 și 5
ȘCOALA ȘI FAMILIA — pagina 6
DIN ACTIVITATEA ORGANIZAȚIILOR SINDICALE — pagina 7

INSPECTORUL în ultimul trimestru

Doar cîteva săptămîni ne mai despart de ziua în care elevii și profesorii încheie un an de muncă. Cîteva săptămîni în care eforturile se intensifică pe măsura sarcinilor și răspunderilor mai mari pe care le implică etapa sfîrșitului de an pentru întreg colectivul școlii. Și nu numai pentru el. Căci, dacă ne gîndim la necesitatea ca învățătorii, profesorii, directorii de școală să fie îndeaproape sprijiniți pentru împlinirea în condiții optime a sarcinilor ce le revin acum, atunci este evident că inspectorii secției de învățămînt se află și ei într-o perioadă de muncă încordată și plină de răspunderi.

In fiecare etapă a anului școlar, în fiecare zi, în centrul atenției celor ce se ocupă de pregătirea pentru viață a elevilor stă calitatea lecțiilor, nivelul predării. Acum, însă, trebuie sudate și închegate într-un singur tot cunoștințele pe care le-au căpătat ei trimestru de trimestru, trebuie verificată întreaga lor pregătire pentru a vedea dacă răspunde cerințelor programei, trebuie luate măsuri pentru înlăturarea lacunelor care mai există, eventual, în această pregătire. Și — lucru deosebit de important — toate acestea trebuie făcute în condiții în care zilele „sînt numărate", cînd nu ne putem permite nici o lecție nereușită, căci nu mai există posibilitatea să se revină asupra ei. Iată, dar, că acum se impune o și mai atentă pregătire a profesorului pentru lecție, o și mai mare grijă în alegerea metodelor de muncă cu clasa.

Ce răspundere are inspectorul în aceasta? Desigur, să se ocupe cu stăruință și în primul rînd de predare, de valoarea lecțiilor. De aici decurg și obiectivele pe care sînt chemați să le urmărească în primul rînd inspectorii în această perioadă, în controlul de fond al procesului predării: calitatea cunoștințelor însușite de elevi, măsura în care profesorul s-a ocupat și se ocupă de dezvoltarea gîndirii lor logice, măsura în care îi învață să privească faptele și fenomenele studiate în înlănțuirea lor cauzală, în care folosește resursele lecției pentru a-i educa în spiritul comunismului.

În toată activitatea pe care o vor desfășura în această direcție inspectorii sînt chemați să-i îndrume în mod concret pe învățători și profesori, ținînd seama de constatările pe care le-au făcut cu privire la munca lor în cursul anului. Așa, bunăoară, dacă asistînd în primele trimestre la orele de fizică, de chimie, de matematică, de științe naturale sau de agricultură inspectorul a constatat că unii profesori nu au folosit atît cît trebuie experiențele, demonstrațiile practice, observațiile nemijlocite în natură și în laborator, va urmări dacă ei au înlăturat pe parcurs caracterul pur teoretic, rupt de viață al predării și dacă au luat măsuri pentru ca lecțiile recapitulative să fie legate cît mai strîns de problemele producției. La istorie este necesar ca profesorii să fie mai stăruitor îndrumați în a le cere elevilor să nu rămînă doar la descrierea faptelor istorice, ci să le și interpreteze, să le considere în înlănțuirea lor cu alte fapte și fenomene, în tot complexul vieții din epocile studiate. Trebuie intensificată preocuparea de a prezenta cunoștințele de istorie a patriei în ansamblul istoriei universale, subliniindu-se contribuția adusă de poporul romîn, în decursul veacurilor, la dezvoltarea progresivă a societății omenești. Un rol deosebit în formarea pregătirii de cultură generală a elevului are studiul limbii și literaturii romîne. Aici colectivele de control și îndrumare vor urmări îndeosebi exprimarea corectă — scrisă și orală — a elevilor, măsura în care a fost aprofundată literatura noastră și pătrunsă întreaga ei bogăție de idei. Nu va fi lipsit de utilitate din acest punct de vedere dacă inspectorii vor cerceta modul cum au studiat elevii operele literare indicate de programă, dacă nu cumva ei s-au rezumat în acest studiu doar la... rezumate luate din reviste sau din caietele colegilor.

Se înțelege că vor fi foarte binevenite acum, în etapa recapitulărilor parțiale și generale, îndrumările inspectorilor în legătură cu metodica pregătirii și desfășurării lecțiilor dedicate revederii materiei. Este necesar să se insiste ca recapitularea să nu însemne — nici chiar la clasele mici — reluarea lecțiilor predate, reascultarea — pagină cu pagină — a ceea ce este scris în carte și în maculatoare. Inspectorul este chemat să acorde un sprijin concret, efectiv, profesorilor în organizarea cît mai bună a lecțiilor recapitulative, așa ca repetarea cunoștințelor însușite în cursul anului să se facă din unghiuri noi de vedere, în combinații noi, care să solicite aportul intelectual personal, original al elevului.

In această etapă inspecției școlare îi revine sarcina de a urmări modul în care este apreciată, evaluată — ca să spunem așa — pregătirea elevilor. Se știe că, mai ales acum, există la unii profesori tendința de a da note mai mari decît merită elevilor slabi (pentru a nu lăsa corigenți) sau chiar celor mai buni (pentru a nu le „strica" mediile). De aceea inspectorul trebuie să controleze cu seriozitate rigurozitatea cadrelor didactice în folosirea sistemului de notare, în aprecierea cunoștințelor elevilor, să urmărească dacă aceștia sînt ascultați ritmic și dacă verificarea pregătirii lor nu se amînă de pe o săptămînă pe alta, pentru ca în final să se facă în asalt și, bineînțeles, superficial. Este vorba aici, desigur, nu numai de control, dar și de îndrumare, inspectorul fiind chemat să-i ajute pe profesori, să-i orienteze spre examinarea curentă oră de oră, a elevilor, spre însușirea unei atitudini pline de exigență just înțeleasă, spre aprecierea cît mai obiectivă a cunoștințelor.

Și tot inspectorului îi revine rolul de a da un ajutor concret directorului de școală în îndeplinirea sarcinilor atît de complexe pe care i le pune în față sfîrșitul de an școlar. Organizarea recapitulării trimestriale și finale, a perioadei lucrărilor scrise, verificarea în bune condiții a nivelului de pregătire a elevilor și încheierea situației lor școlare, organizarea ajutorului suplimentar pentru elevii rămași în urmă la învățătură și pentru viitorii candi-

(Continuare în pag. 8-a)

Pornite toate de sub marginile vastului cerc al orizontului și adunate în matca largă a șoselei, sinuoase sau drepte, trecînd printre lanuri bogate sau pe sub umbră de pădure, împiedicate de o mlaștină sau de o neregularitate de teren, dar învingîndu-le de fiecare dată cu un pod sau cu un ocol și continuîndu-se, hotărîte, către ținta finală, drumurile satului se aseamănă într-un fel cu destinele copiilor lui.

Sînt multe amintirile școlii care se leagă de drumuri. Uite, dacă intrăm în clasa a VII-a, dacă trecem printre bănci, dacă ne oprim la unul din elevi — nu acela oacheș care surîde mereu parcă ar fi gata să spună ceva, ci cel de lîngă dînsul, mai mic de statură, mai timid și mai visător — dacă-i punem mîna pe umăr și, începînd cu obișnuitul „Ce te faci cînd ai să fii mare?", îl întrebăm ce note are, o să ne bucurăm aflînd că ele nu trec niciodată mai jos de șapte. E îmbucurător, dar situația este recentă. Cataloagele din urmă cu un an sau doi au o memorie buclucașă și ele își amintesc de multele absențe, de notele mici și de problemele pe care și le puneau pe atunci profesorii în legătură cu acest elev. Iată-ne una dintre ele. Ajuns la o răspîntie, în drum către școală cu ghiozdanul într-o mînă, s-a oprit nehotărît, cumpănind ispitele și primejdiile. „Ce o să fie după aceea? Poate că se află... Dar poate nu se află...". De-o parte se desfăcea drumeagul îngust care se strecoară printre case ducînd către întinderile însorite ale cîmpului. Acolo erau lanurile înalte și bogate în care se putea pierde ca într-o mare. Putea să-și pună ghiozdanul sub cap și să privească ore întregi cerul pe care alunecau scamele norilor albi sau săgeta din cînd în cînd cîte o pasăre necunoscută. Acolo era și pădurea plină de taine în care putea hoinări îndelung, se putea cățăra în pomi sau putea scormoni în scorburi, descoperind minuni și frumuseți pe lîngă care alții treceau fără să le bage în seamă. Celălalt drum, șoseaua asfaltată, trece chiar prin fața școlii. La capătul lui aștepta clopoțelul care numai peste cîteva minute avea să sune de intrare. N-ar fi fost nimic, dar se mai adăugau lecțiile nefăcute la romînă, la matematică, profesorii care aveau să se încrunte și să ceară explicații... Pînă la urmă, ispita a învins și o zi s-a irosit fără folos. Cînd alți copii se întorceau de la școală și cînd și el trebuia să ia drumul casei, a simțit ca o greutate și ca o nemulțumire apăsătoare pentru timpul pierdut în zadar. La vîrsta lui, cînd chiar deosebirea dintre rău și bine nu e o treabă simplă, i-a fost greu să se înțeleagă și să găsească singur o soluție. Minciuna cu boala, pe care a pregătit-o pentru a doua zi, i s-a părut nevinovată. Numai că drumul pe care și l-a ales îl putea rătăci undeva, printre hățișuri de spini și mărăcinișe, și dacă nimeni nu l-ar fi îndreptat la vreme, ar fi putut să se înfunde în locuri de unde calea cea bună este greu de regăsit.

Din fericire, nu a fost lăsat să meargă pe această cale plină de primejdii. În scurtă vreme pe urmele lui a pornit un om — profesorul diriginte. Îl observa de cîtăva vreme și nu reușea să înțeleagă. S-au întors cumva zile mai vechi și mai neplăcute, cînd fratele mai mare — ajuns acum tractorist, tînăr așezat și stimat în gospodăria colectivă — nu era lăsat de părinți să vină la școală? „Ce-i trebuie școală? — spuneau ei. L-am trimis cu vitele. Lasă-l să se învețe cu munca. Ce atîta carte! Noi n-am mai învățat atîta și uite, trăim". Dar astfel de discuții nu se mai duc de mult în sat aici, în Ghermănești, cum nu se mai duc nicăieri în țară. De multă vreme școala satului trimite la secția de învățămînt raională rapoarte cu aceeași frază tip: „Frecvența realizată în proporție de sută la sută". „Nu, neîndoielnic, cauza trebuie să fie în altă parte". Și în sfîrșit, acasă, după obișnuita introducere protocolară, adevărul a ieșit la suprafață.

— Ce-i cu cel mic?

— Ce să fie, e bine!

— De ce nu-l mai lăsați la școală?

— Cine nu-l lasă? I-auzi, Tică, ia vino încoace. S-o fi plîns el, că-i cam place.

— Nu, nu s-a plîns — dar lipsește.

— Cum lipsește, că pleacă o dată cu mine?

O anchetă sumară a fost edificatoare. Tatăl, înfuriat, era gata să treacă la represalii. L-a oprit mîna calmă, liniștitoare a profesorului. De atunci înainte, firele adevărului mărturisit printre lacrimi de ciudă și de căință s-au dezlegat ușor. Iar cînd au aflat de unde vin necazurile, profesorilor le-a fost ușor să le înlăture. O săptămînă, două, trei, la început mai poticnit, apoi din ce în ce mai lesne, copilul a ajuns să înțeleagă că nici matematica și nici romîna nu sînt obiecte atît de grele, ba chiar că poți găsi în ele frumuseți mai mari ca cele pe care ți le oferă hoinăreala fără folos. Absențele au dispărut. Între timp notele au crescut și ele și elevului de acum nu-i mai este rușine să ți le spună.

Sînt și alte drumuri cunoscute și îndrăgite atît de profesori cît și de copii. Unul dintre ele duce nu tocmai departe, la sediul gospodăriei colective. Acolo pionierii au — pe lîngă părinți, pe lîngă frați, surori și veri — și alte sumedenii de „neamuri", prieteni și cunoscuți apropiați. Se simt, în mijlocul colectiviștilor, ca în propria lor familie. Știu bine cum îl cheamă pe murgul înalt și pintenog, cu stea în frunte, ce năravuri are roibul care îi stă alături și care nu vrea să bea apă decît dintr-o anumită găleată, cînd s-a născut „Bălana" și cîți „copii" are, îți pot spune pe de rost cu cît a crescut „fondul" în ultimii ani, cam cît o să iasă la hectar „pe vale" în vara aceasta și de ce cantitate de îngrășăminte o să fie nevoie la toamnă. Nu numai că au învățat și știu bine rosturile gospodăriei, dar nu o dată dau chiar o mînă de ajutor pe care colectiviștii nu o socotesc de disprețuit. Chiar în primăvara aceasta terenurile noii livezi au fost „invadate" de pionieri care au ajutat la plantarea pomilor.

Dar cele mai îndrăgite dintre muncile din gospodăria colectivă sînt cele pe care le efectuează mecanicii și tractoriștii. Mulți dintre elevi nu-și pot imagina că vor fi altceva în viață decît tractoriști „ca nea Costea", lîngă care își petrec nu o dată ore în șir, străduindu-se să înțeleagă complicatele mecanisme ale motorului.

Încercînd să descifrezi complicatele fire ale drumului pe care l-a parcurs pasiunea elevilor pentru munca pe ogoarele gospodăriei colective îi găsești începuturile în laboratorul agricol al școlii, înjghebat cu grijă și îndelungată migală de unul dintre profesorii ei, în lecțiile ținute în laboratorul de fizică, unde copiii au aflat pentru prima dată tainele motorului cu explozie, în multele vizite pe care le-au făcut pe ogoare sub conducerea profesorilor sau în numeroasele manifestări culturale organizate împreună cu tinerii colectiviști.

Ar mai trebui poate să vorbim despre drumurile pe care le fac profesorii și învățătorii, lunar, la ședințele cercurilor pedagogice, unde se întîlnesc cu colegii lor din alte sate mai mult sau mai puțin îndepărtate, despre dezbaterile aprinse pe care le poartă acolo și despre soluțiile pe care le găsesc „pentru a îndrepta scrisul elevilor", „pentru a le dezvolta judecata logică", „pentru apropierea învățămîntului de viață", despre hotărîrile și învățătura cu care se întorc în școala lor. Dar toate acestea se răsfrîng în cele din urmă tot asupra copiilor și căile pe care au pornit ei acum, la începutul vieții, în anii de școală, ne dezvăluie felul cum muncește întregul colectiv de învățători și profesori de aici.

La care dintre elevii lor să ne oprim mai întîi? Constantin Marin, zece la toate obiectele, Ioana Dragomir, media zece, Niculina Ion, zece pe linie, Dana Grigoriță, numai zece. Sînt cu toții 225 de elevi și dintre ei toți doar 9 ale căror note îi îngrijorează pe profesori. Pentru a afla ce se va întîmpla cu ei este de ajuns să ne gîndim la alți elevi care numai cu un trimestru în urmă constituiau „probleme" și care sînt acum promovați la toate obiectele.

Sînt 225 de elevi, 225 de drumuri diferite — dar toate se adună, ca într-un mănunchi, într-unul singur, care este drumul către viitorul de aur al patriei.

V. OCTAVIAN

9 MAI

În fiecare an, la 9 mai, oamenii muncii din Republica Populară Romînă aniversează două evenimente de o deosebită importanță: proclamarea independenței de stat a Romîniei (1877) și Ziua Victoriei asupra fascismului hitlerist (1945). Ambele evenimente au o profundă semnificație pentru istoria patriei noastre și sărbătorirea lor în aceeași zi constituie un minunat prilej de manifestare a entuziasmului și sentimentelor patriotice ale oamenilor muncii de la orașe și sate. În conștiința poporului romîn, constructor al socialismului, ziua de 9 mai a devenit simbolul unor episoade înălțătoare din lupta sa de veacuri pentru libertate, independență națională, pentru pace, pentru o viață mai bună.

Prin jertfa de sînge, săvîrșită eroic cu 87 de ani în urmă, ostașii romîni au pus capăt unei lungi perioade de amestec străin în treburile interne ale Romîniei, au adus patriei mult așteptata independență. Alături de armata rusă și de patrioții bulgari, trupele romîne au înscris pagini de glorie în istoria luptei de eliberare națională a popoarelor balcanice. Plevna, Smîrdan, Rahova și numeroase alte localități din sudul Dunării au cunoscut elanul vitejesc al dorobanților, călărașilor și roșiorilor romîni care, o dată cu cucerirea libertății pentru poporul nostru, apărau interesele vitale ale popoarelor asuprite de către imperiul otoman.

Țăranii și orășenii romîni, fie că se aflau sub zidurile redutelor turcești sau în tranșeele sfîrtecate de șrapnele, fie că treceau peste Dunăre convoaiele de provizii ale armatei sau își încordau eforturile pe ogoare și în ateliere, făcînd posibilă ducerea la bun sfîrșit a războiului, știau că se jertfesc pentru o cauză dreaptă; în conștiința lor lupta pentru înlăturarea jugului străin, pentru apărarea suveranității naționale era strîns legată de aspirațiile spre drepturi și libertăți democratice, spre progres social. Faptul că burghezia și moșierimea, ignorînd idealurile înaintate ale poporului și jertfele aduse de oamenii muncii pentru înfăptuirea lor, și-au însușit fără sfială roadele acestor jertfe, că au profitat de independența națională pentru a-și consolida propriile poziții de clasă, că au ajutat monopolurile străine să pună mîna pe bogățiile țării, a făcut ca lupta poporului romîn să continue cu aceeași fermitate pentru răsturnarea exploatatorilor interni și a noilor asupritori externi. Steagul luptei pentru adevărata independență națională, pentru libertatea și fericirea celor ce muncesc a fost ridicat tot mai sus de către clasa noastră muncitoare și de către partidul ei marxist-leninist.

Independența și suveranitatea — cauză pentru care s-au sacrificat generații de-a rîndul — au devenit o realitate ca urmare a eliberării Romîniei de sub jugul fascist și a instaurării puterii politice a oamenilor muncii. Revoluția populară inaugurată prin insurecția armată din august 1944, organizată și condusă de către Partidul Comunist Romîn, a ridicat țara noastră în rîndul țărilor cu o economie și o cultură înfloritoare, în rîndul țărilor stăpîne pe propria lor soartă.

Un moment hotărîtor în drumul spre victoria socialismului în Romînia l-a constituit întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste, alăturarea armatei romîne coaliției antihitleriste și continuarea războiului alături de armatele aliate. Luptînd cot la cot cu puternica Armată Sovietică, trupele romîne, sprijinite de către întregul nostru popor, au izgonit pe hitleriști de pe teritoriul patriei și au continuat lupta dincolo de hotarele ei, pînă la înfrîngerea definitivă a fascismului german.

Aportul poporului romîn la victoria asupra dușmanului comun este oglindit în cifre impresionante. În decursul celor 260 de zile în care trupele romîne, alături de trupele sovietice, au luptat împotriva armatei hitleriste, s-au aflat pe front, în permanență, 15 divizii romînești. Ele au străbătut peste 1000 de kilometri, de la Mureș pînă în Boemia, au eliberat peste 3800 de localități, dintre care 50 de orașe, luînd peste 100 000 de prizonieri și capturînd o mare cantitate de material de război. În campania pentru alungarea ocupanților din țara noastră, precum și pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei, armata romînă a pierdut aproape 170 000 de oameni — morți, răniți și dispăruți. Cheltuielile Romîniei pentru susținerea frontului antihitlerist s-au ridicat la suma de 470 miliarde de lei. Prin efectivele cu care a participat la operațiile militare, prin jertfele aduse în luptă, prin eforturile materiale susținute, Romînia a adus o contribuție remarcabilă în cadrul coaliției antihitleriste, primind pentru aceasta o înaltă apreciere din partea aliaților.

Vor rămîne mereu în amintirea popoarelor faptele de eroism săvîrșite de către armatele sovietice care, purtînd principala povară a războiului, desfășurînd bătălii gigantice ca cele de la Leningrad, împrejurimile Moscovei, Volgograd, Kursk și numeroase altele au zdruncinat din temelii capacitatea de luptă a agresorului fascist, apropiind cu pași repezi ziua capitulării lui. Înfrîngînd rezistența înverșunată a hitleriștilor în bătălia pentru Berlin, ostașilor sovietici le-a revenit cinstea să înalțe steagul roșu pe cupola Reichstagului și să marcheze, astfel, victoria finală a armatelor aliate asupra Germaniei hitleriste.

9 Mai 1945 a devenit simbolul victoriei și al păcii în Europa, simbolul speranței că forțele militariste, agresive, nu vor mai fi niciodată în stare să pună în pericol securitatea, viața popoarelor. Sărbătorind această zi, oamenii muncii din țara noastră, ca și cei din alte țări care au avut de suferit de pe urma mașinii de război hitleriste, își exprimă hotărîrea de a împiedica dezlănțuirea unui nou război mondial, de a lupta consecvent pentru apărarea și consolidarea păcii în lume. Prin eforturile unite ale comunității țărilor socialiste, ale clasei muncitoare din țările capitaliste, ale mișcării de eliberare națională, ale țărilor care și-au cîștigat recent independența, ale mișcării partizanilor păcii, acest țel va putea fi atins. Așa cum se subliniază în Declarația cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Romîn în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale, din aprilie a. c., „mobilizarea tuturor acestor forțe, unirea lor în cel mai larg front, lupta lor hotărîtă fac ca imperialismul să nu mai poată acționa după bunul său plac pe arena internațională, pot zădărnici încercările cercurilor imperialiste de a arunca omenirea într-un nou război mondial, pot impune și consolida pacea".

Republica Populară Romînă, alături de celelalte țări socialiste, menținînd nestinsă vigilența față de acțiunile cercurilor militariste, agresive, luînd măsurile necesare pentru asigurarea securității lagărului socialist, militează pentru destinderea încordării în relațiile internaționale, înlăturarea urmărilor celui de-al doilea război mondial, lichidarea colonialismului și a oricăror forme de asuprire națională, înfăptuirea dezarmării generale și totale, pentru instaurarea unor relații trainice de prietenie și colaborare multilaterală între popoarele lumii.

CORNEL ALMAȘAN

O discuție cu pedagogi, părinți, tehnicieni și lucrători din comerț despre:

Jucării și jocuri didactice

Jocul este o formă de activitate deosebit de importantă, care contribuie la dezvoltarea mutilaterală a copiilor. Prin joc ei învață să cunoască lumea înconjurătoare, li se dezvoltă procesele psihice de reflectare directă și mijlocită a realității. Iată de ce trebuie să se acorde o atenție specială conținutului și formei de prezentare a jucăriilor și jocurilor puse la îndemîna copiilor.

Evident, în ultimii ani există numeroase realizări pozitive în această direcție. Întreprinderi întregi, cum sînt de pildă fabricile „Bucuria copiilor" din București, „Viitorul" — Oradea au fost profilate aproape exclusiv pentru producția de jucării și jocuri, iar altele, ca de pildă, I.M.D. „Ambalajul metalic" din Timișoara, Întreprinderea poligrafică din Timișoara, cooperativa „Arta lemnului" din Capitală ș.a. au secții specializate în realizarea de jucării și jocuri didactice. Pentru a se asigura caracterul instructiv-educativ al jocurilor și jucăriilor, pe lîngă Ministerul Învățămîntului a fost constituită o comisie formată din pedagogi, reprezentanți ai Ministerului Industriei Ușoare, ai Uniunii artiștilor plastici, ai organelor comerțului de stat, ai poligrafiei, cooperației etc. Ca urmare a măsurilor luate pentru îmbunătățirea continuă a producției de jucării și jocuri didactice s-au creat în acest sector zeci și zeci de sortimente valoroase din punct de vedere educativ, cu un aspect atrăgător, de o construcție robustă.

Se simte însă nevoia ca producția de jucării să se ridice la nivelul cerințelor actuale, să folosească mai deplin posibilitățile tehnicii moderne.

Pentru a cunoaște stadiul actual și perspectivele de viitor în domeniul realizării de jucării și jocuri didactice, am solicitat părerile unor specialiști în acest domeniu ca și ale unor părinți, care au fost în același timp purtători de cuvînt ai exigențelor „consumatorilor" între 2 și 12 ani.

Am dorit să aflăm, la început, punctul de vedere al comisiei de jucării din Ministerul Învățămîntului. Primul interlocutor — tovarășa Stela Zincă, secretarul metodist al comisiei — ne-a vorbit despre modul în care își desfășoară activitatea comisia respectivă.

— În funcție de numărul prototipurilor prezentate, — ne-a spus tov. Zincă — comisia de jucării din cadrul Ministerului Învățămîntului se întrunește bilunar sau lunar, luînd în discuție, sub toate aspectele, lucrările propuse. Pentru ca discuțiile din cadrul comisiei să fie cît mai concrete, înaintea fiecărei ședințe prototipurile sînt examinate și experimentate cu ajutorul unui număr însemnat de colaboratori voluntari — educatoare, metodiști, profesori, cercetători în domeniul pedagogiei, tehnicieni cunoscători ai proceselor tehnologice de fabricare a jucăriilor și jocurilor, lucrători din comerț. În felul acesta, exigența în aprecierea lucrărilor crește neîncetat. Cu atît mai îmbucurător apare în aceste împrejurări faptul că în ultimul timp au putut fi aprobate cu calificative înalte numeroase lucrări, cum sînt „Trenul de manevră" o jucărie mecanizată realizat la „Ambalajul metalic", foarte utilă pentru formarea la copii a unor deprinderi tehnice, ingenioasa jucărie „Elefantul jongler" (realizat de „Bucuria copiilor") jocul de construcție intitulat „Combino", ca și jocurile „Șalupă demontabilă" și „Ciocan muzical", (înzestrat la capete cu mici armonici din material plastic) toate produse de întreprinderea „Viitorul" din Oradea, reușita mașină de cusut mecanică produsă de „Bucuria copiilor" cu ajutorul căreia fetele vor putea obține încă de la vîrsta preșcolară prețioase îndemînări, sau păpușile de mînuit reprezentînd diferite personaje cunoscute din basme și povești (coop. „Arta lemnului").

Alături de aceste lucrări valoroase, executate cu grijă și pricepere, au fost prezentate însă comisiei și unele jucării sau jocuri urîte, greoaie așa cum au fost automacaraua demontabilă, autobetoniera, autoforestierul și roaba — toate executate de cooperativa „Arta lemnului", precum și greșit conceput din punct de vedere instructiv, „tăbliță școlară". Firește că, în asemenea condiții, comisia a fost nevoită să respingă prototipurile propuse.

— Care sînt în momentul de față problemele centrale ale producției și utilizării jucăriilor și jocurilor didactice ?

— M-aș referi, în această direcție, la trei probleme — două cu caracter tehnic și una cu caracter educativ. Este vorba, în ceea ce privește tehnica, de gabaritul și finisajul unor jucării — mai ales al celor din lemn și metal unde trebuie să se facă pași serioși înainte — ca și de necesitatea de a se asigura o mai bună construcție a jucăriilor mecanizate. La rîndul ei, problema cu caracter educativ se referă la orientarea părinților către alegerea unor jucării și jocuri corespunzătoare vîrstei copiilor. Comisia a constatat că, datorită insuficientei orientări a părinților în această direcție, unele produse cu deosebită valoare instructivă pentru copiii de vîrstă mică — de pildă piramida din rotițe sau trusele „Micul mecanic" — sînt prea puțin solicitate. În schimb, se pun la dispoziția copiilor unele jucării care fie că depășesc nivelul vîrstei lor, fie că rămîn în urma acestui nivel. Cred că este necesar ca educatoarele, învățătorii, lectoratele pentru părinți organizate în școlile de 8 ani să aducă o contribuție mai largă la orientarea părinților în ceea ce privește cumpărarea unor jucării potrivite pentru copiii lor.

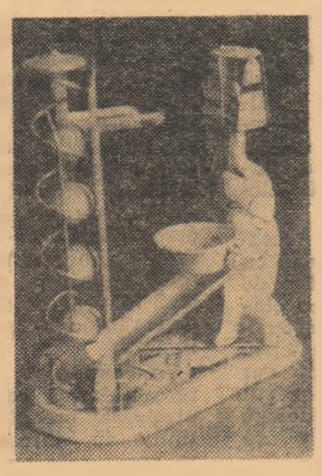

„Elefantul jongler" produs la întreprinderea „Bucuria copiilor"

Reprezentanții unităților din comerț și cooperație au insistat în mod deosebit asupra acestui aspect.

— Nu putem contracta jucării sau jocuri care nu se cer — afirmă ei — părinții vădesc în general preferință pentru jucăriile mecanizate, indiferent de vîrsta copiilor. De aceea și comerțul solicită întreprinderilor producătoare mai ales asemenea jucării.

Animale din pluș realizate la fabrica „Botoșani"

Aparent, poziția pe care se situează reprezentanții comerțului în reținerea lor la contractarea anumitor produse, este justificată. Este adevărat că destul de mulți părinți nu au ochi decît pentru jucăriile mecanizate, chiar dacă fiii lor sînt la vîrsta cînd de abia au trecut de la mersul de-a bușilea la mersul în picioare. Se impune, deci, o mai bună orientare a lor în alegerea jucăriilor și jocurilor, — și în această privință au un rol însemnat educatoarele din instituțiile preșcolare, învățătorii și chiar unii profesori (în cazul jocurilor de construcții mecanice sau instalații electrice). Dar nu numai cuvîntul acestora poate acționa pozitiv asupra părinților. Mai sînt și alți factori care ar putea juca un rol important în această privință dacă ar fi și ei, la rîndul lor, îndrumați în prealabil. Ne referim, anume, la vînzătorii din raioanele de jucării ale magazinelor. Se achită ei de această sarcină ? Drept răspuns, iată un instantaneu surprins de noi la „Magazinul copiilor" din Capitală :

În fața raionului de jucării, afluență de părinți și de copii. Privesc, discută între ei, fără ca cei doi vînzători specialiști să-i „deranjeze" cu vreo întrebare. Într-un tîrziu :

Vînzător : Ce doriți dumneavoastră ?

Părinte I : Aș vrea să aleg o jucărie...

Vînzător (placid) : Alegeți... Dar dumneavoastră ce doriți ?

Părinte II : Un joc instructiv pentru un copil de 2-3 ani.

Vînzător : Care v-ar fi pe plac ?

Părinte II : Nu știu, nu le cunosc...

Vînzător (fără să arate nimic) : Poate vreți niște cuburi ?

Părinte II : Nu, cuburi are...

Vînzător : Atunci „Jocul umbrelor" sau jocul acesta (în sfîrșit se hotărăște să arate un joc cu pioni și zaruri care se adresează unor copii de cel puțin 5-6 ani).

Părinte II : Altceva nu aveți ? Atunci iau mașina aceea cu cheie...

Scene asemănătoare se petrec la multe alte magazine cu raioane specializate pentru vînzarea jucăriilor. Cît privește magazinele cooperativelor, unde nu sînt vînzători specialiști... Ar fi bine, de aceea, să se organizeze cursuri de calificare și de ridicare a nivelului pregătirii profesionale a vînzătorilor din magazinele ce vînd jucării la care să fie invitați să facă expuneri și specialiști în pedagogie, care le-ar putea da multe indicații valoroase pentru mai buna desfășurare a muncii lor.

Și acum „audiatur et altera pars" — să dăm cuvîntul chiar cumpărătorilor, părinți ai copiilor.

Mulți părinți au ținut să sublinieze că în ultimul timp au găsit în magazine un număr tot mai mare de jucării și jocuri instructive, bine executate, care fac cu adevărat „bucuria copiilor". N-au lipsit însă nici observațiile critice. Astfel, un părinte de profesie inginer se arăta nemulțumit de soluția tehnică necorespunzătoare a aerodinamului electric, a cărui construcție provoacă trepidații și „deraieri" repetate. Un părinte tehnician, făcea o remarcă foarte interesantă în legătură cu limuzina produsă de întreprinderea „Bucuria copiilor". „Printre primele deprinderi pe care trebuie să le formăm copiilor — spunea el — este și aceea

Tractor din lemn produs de cooperativa „Arta populară" din Cluj

că un arc, un șurub, un robinet se strîng de la stînga spre dreapta și se desfac în sens invers. Realizatorii limuzinei au plasat însă în așa fel mecanismul ei, încît răsucirea cheii se face în sens invers. Am putut constata că această neglijență, aparent mică, a izbutit să zdruncine la fiul meu siguranța unui gest devenit reflex. Cît privește sistemul de conducere a mașinii prin bușonul radiatorului, nu îmi pare nici el o soluție dintre cele mai fericite".

Mulți dintre părinții cu care am stat de vorbă erau nemulțumiți de calitatea finisajului, de culorile terne și nearmonizate folosite la unele jocuri și la pseudoabecedarul realizat de întreprinderea poligrafică „Banatul", a căror realizare artistică lasă de dorit (desene stîngace, culori greșit suprapuse etc.).

Obiecții întemeiate s-au făcut cu privire la rezistența unora dintre jucării, la calitatea angrenajelor etc. Foarte mulți părinți, care au copii de vîrstă școlară, au propus să se introducă în planul de producție al întreprinderilor specializate unele jocuri complexe de construcții mecanice și jocuri electrice instructive, cu tematici din domeniul istoriei, geografiei, științelor naturale etc.

Pentru a afla ce părere au în legătură cu toate aceste probleme cei care răspund de producția de jocuri și jucării, ca și pentru a cunoaște perspectivele de viitor ale acestei producții, ne-am adresat direcției generale de resort din Ministerul Industriei Ușoare. Tovarășii Stan Dumitru, director tehnic și ing. Eugen Sorescu, șeful producției, ne-au informat că în ultimul timp direcția generală a manifestat o preocupare sporită pentru îmbunătățirea calității producției de jucării. Dintre acțiunile întreprinse pe această linie merită a fi menționată consfătuirea organizată în luna februarie a.c., în legătură cu calitatea jucăriilor produse la întreprinderea „Bucuria copiilor". La această consfătuire au participat, alături de delegați ai întreprinderilor comerciale, pedagogi și părinți care au făcut numeroase propuneri, binevenite pentru îmbunătățirea jucăriilor. Colectivul întreprinderii și specialiștii direcției generale au studiat fiecare din aceste propuneri, iar multe dintre ele au și fost introduse în procesul tehnologic de fabricație. De exemplu, la noile serii ale jucăriei „Auto-minune" — al cărei mecanism se deregla lesne înainte din cauză că îmbinarea șasiului cu carcasa era foarte puțin trainică — s-a introdus între carcasă și șasiu un distanțier care întărește rezistența mașinii. De asemenea, în urma propunerilor făcute s-au introdus modificări în sistemul de fixare al boghiului și în modul de executare a șinelor aerodinamului electric, la telefonul cu sonerie carcasa metalică a fost înlocuită cu o carcasă din material plastic etc.

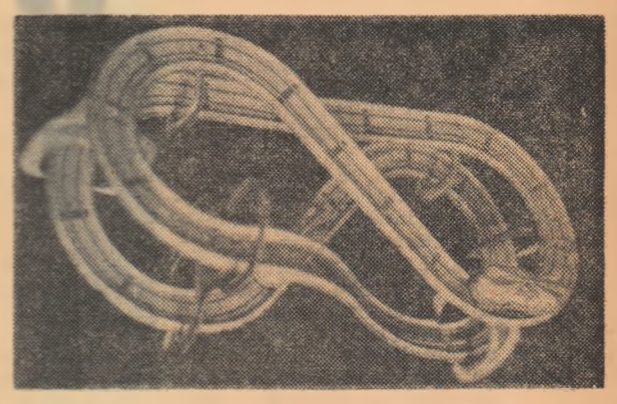

Tobogan cu vagonete (Ambalajul metalic Timișoara)

Acestor măsuri care vizează sortimentele aflate în producție de mai multă vreme, li se adaugă măsurile cu caracter general privind îmbunătățirea în perspectivă a producției de jucării și jocuri. Recent, direcția generală a elaborat un plan de creație privind realizarea de jucării moderne, complexe, care să dezvolte gîndirea tehnică a copiilor. În proiectarea noilor jucării se utilizează soluții constructive noi, ca de pildă schimbarea profilului danturii la roțile dințate și la pinioanele de angrenare a mecanismelor, ceea ce va determina creșterea duratei de funcționare și evitarea blocărilor. De asemenea s-a trecut la tipizarea reperelor de mecanisme, creîndu-se astfel condițiile unei producții de serie mare. Se iau în același timp măsuri care să asigure o mai îngrijită finisare a jucăriilor prin folosirea unor lacuri și vopsele ce permit executarea litografiilor în culori vii și mai bine armonizate, precum și prin înlocuirea unor repere vopsite cu cele litografiate, mult mai estetice.

După cum au subliniat interlocutorii noștri, direcția generală își propune să realizeze o legătură mai strînsă cu pedagogii, cu cadrele didactice, atît în ceea ce privește verificarea eficienței pe plan instructiv și educativ a noilor produse, cît și în ceea ce privește sugerarea de teme pentru jucării și jocuri didactice cît mai interesante, care să fie introduse în procesul de fabricație.

*

Cadrele didactice, interesate în cea mai mare măsură de felul cum se joacă copiii și de calitatea jucăriilor și jocurilor ce sînt puse la îndemîna acestora, pot acorda pe viitor un sprijin mai substanțial atît în îmbunătățirea producției din acest sector cît și, mai ales, în găsirea unor forme cît mai rodnice pentru orientarea părinților în alegerea jucăriilor pe care le cumpără pentru copiii lor.

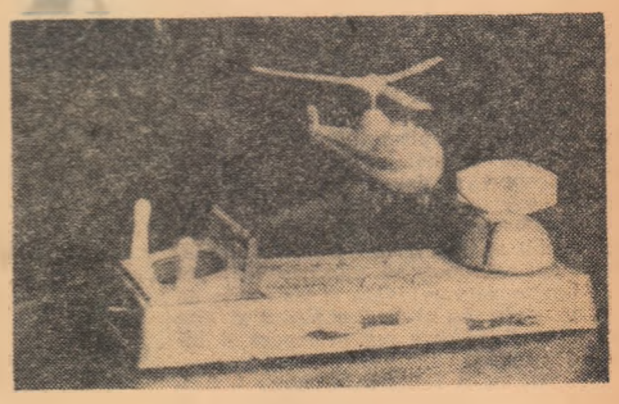

„Elicopter cu radar" („Bucuria copiilor")

M. HERIVAN

RECAPITULAREA

CÎT MAI APROAPE

O lecţie pe teren

Elevii mei din clasa a VI-a au studiat în acest an o serie de importante cunoştinţe de viticultură. Pentru a-i ajuta să-şi consolideze aceste cunoştinţe, să le verifice pe teren şi să le aplice în practică, am planificat pentru această perioadă o lecţie recapitulativă care se va desfăşura în sectorul viticol al Institutului de cercetări pentru cultura cerealelor şi a plantelor tehnice de la Fundulea.

Căutînd să pregătesc din timp lecţia recapitulativă, am discutat cu specialiştii de la institut şi am planificat cu ajutorul lor activităţile practice care urmează a fi efectuate de elevi, aşa încît aceştia să participe la principalele lucrări de întreţinere a viţei de vie, să cunoască o serie de soiuri noi de viţă nobilă cultivate în cadrul institutului, să participe la principalele lucrări de combatere a dăunătorilor viţei de vie.

Lecţia va începe cu prezentarea principalelor lucrări de amenajare a terenului în vederea cultivării viţei de vie — şi anume terasarea şi taluzarea terenului destinat acestei culturi.

În continuare li se vor prezenta principalele soiuri de viţă cultivate aici, printre care soiurile „Cardinal", „Regina Mera", „Black", „Rose", „Sf. Emilian", „Regina viilor", unele în primul an, iar altele în al doilea şi al treilea an de cultură. Cu acest prilej vom face şi o scurtă recapitulare a cunoştinţelor privind organele componente ale viţei de vie, cît şi a cunoştinţelor legate de modul cum rodeşte această plantă care trăieşte mai mulţi ani.

Fiind vorba de butuci de viţă în primul, al doilea şi al treilea an, elevii vor putea cunoaşte lucrările specifice pentru fiecare stadiu de vegetaţie diferenţiate după vîrsta plantaţiei. La butucii de viţă din primul an, de pildă — desfacerea muşuroiului din jurul butucului, legarea lăstarilor de pichet, primul copcit, combaterea bolilor şi a unor dăunători cum sînt mana, făinarea şi cărăbuşul de mai. Ei înşişi vor participa la stropirile cu zeamă bordeleză şi la pulverizările cu „Carbadin" şi „Cuprosan", substanţe mult utilizate în viticultură şi pomicultură. De asemenea, sub îndrumarea specialiştilor de la institut elevii vor participa la o serie de lucrări importante efectuate la butucii aflaţi în anul al doilea, ca de pildă lucrarea de tăiere a coardelor pentru formarea butucilor de rod, lăsîndu-se o coardă cu 5-8 ochi, lucrarea de susţinere a coardelor pe araci, completarea golurilor, legatul lăstarilor etc.

Butucilor în al treilea an li se aplică în această perioadă lucrări de montare a spalierilor, de legare a lăstarilor de spalier, de polenizare suplimentară etc., lucrări pe care elevii le vor putea cunoaşte prin observaţii, ca şi prin participarea directă la desfăşurarea lor.

Paralel cu efectuarea acestor lucrări vom recapitula cunoştinţele referitoare la cerinţele viţei de vie din punct de vedere al climei şi solului, la rezistenţa plantelor faţă de intemperii şi boli, la lucrările de întreţinere a viţei în primii trei ani, la efectul diferitelor îngrăşăminte, la metodele de înmulţire şi altoire a viţei, la îngrijirea viilor pe rod.

Lecţia recapitulativă le va oferi elevilor şi prilejul de a-şi forma priceperi şi deprinderi de mînuire a unor unelte simple cum sînt foarfecele şi fierăstrăul de vie, cosorul, aparatele de stropit şi altele. Deprinzîndu-se să mînuiască aceste unelte, ei vor învăţa şi sistemele de tăiere şi de altoire, copilitul şi alte operaţiuni care cer pricepere şi îndemînare.

Pentru a asigura însuşirea temeinică a cunoştinţelor referitoare la bolile şi dăunătorii viţei de vie îmi propun să-i atrag pe elevi în colectarea şi conservarea unor organe de dăunători, ca şi în colectarea unor dăunători care, conservaţi în formol, vor constitui un important material didactic pentru lecţiile teoretice.

Cred că, pregătită cu grijă, lecţia recapitulativă care se va desfăşura în sectorul viticol al institutului din Fundulea va da elevilor mei din clasa a VI-a posibilitatea să-şi consolideze deprinderile însuşite, să-şi lărgească sfera cunoştinţelor cu date noi.

Prof. ALEXANDRU IONESCU
Şcoala de 8 ani din Tămădău
raionul Lehliu

Experienţe interesante în laboratorul de fizică

Studiul curentului alternativ constituie o componentă importantă a cursului de fizică. asupra căruia este bine să se revină în cadrul recapitulării finale, pentru a da elevilor posibilitatea să-şi aprofundeze cunoştinţele din tema respectivă şi să cunoască mai îndeaproape aplicaţiile lor în tehnică.

Circuitele de curent alternativ se pot recapitula într-o lecţie în care discuţiile asupra fenomenelor fizice să pornească de la efectuarea unor experienţe, pentru a se trece apoi la desfăşurarea unei lucrări de laborator.

O primă experienţă se poate referi de exemplu la studiul circuitului cu reactanţă capacitivă, a cărui schemă este dată în fig. 1. Le vom arăta elevilor că, dacă mărim capacitatea condensatorului, va creşte şi intensitatea curentului în circuit. Vom închide pe rînd întrerupătoarele K_1, K_2, K_3 etc., dovedind acest lucru. Introducîndu-se în circuit o capacitate de 0,4 microfarazi, elevii vor observa o înroşire slabă a filamentului becului. La o capacitate de 0.5 microfarazi (la închiderea întrerupătorului K_5) vor observa o înroşire mai puternică, pentru ca la 0,6 microfarazi becul să ilumineze în mod normal.

Efectuarea experienţei va trebui să-i orienteze pe elevi spre scoaterea în evidenţă a cauzei defazării intensităţii curentului înaintea tensiunii, datorită energiei cîmpului electric care se concentrează periodic între armăturile condensatorilor. Le vom cere, de asemenea, să interpreteze relaţia care exprimă legea lui Ohm în cazul circuitului dat pentru diferitele valori ale capacităţii.

Cazul circuitului cu rezistenţă, inductanţă şi capacitate poate fi analizat în general, insistîndu-se însă şi asupra cazurilor particulare. Vom alcătui un circuit dintr-un bec electric, o bobină de 12 000 de spire şi o baterie de 10 condensatori de cîte 0,1 microfarazi, legaţi în paralel. Experienţa se poate efectua cu uşurinţă variind doar capacitatea bateriei de condensatori. Vom atrage atenţia elevilor asupra creşterii intensităţii curentului (iluminării becului) pînă la o anumită valoare, odată cu creşterea capacităţii pînă la 0,7 microfarazi. După această valoare ei vor observa o scădere a intensităţii, odată cu creşterea capacităţii la 0,8 microfarazi. Mărind capacitatea la 0,9 şi apoi la un microfarad elevii vor constata că intensitatea curentului rămîne constantă. Este necesar să studiem cu ei relaţia $I=E/Z$, înlocuind chiar în formulă valorile C, R, L, ω şi diferitele valori date lui C.

Putem discuta următoarele situaţii: a) Pentru valorile mici ale lui C, impedanţa Z este încă mare, deci intensitatea curentului este mică. Pe măsură ce capacitatea bateriei de condensatori creşte, creşte şi intensitatea curentului electric (becul va lumina tot mai puternic). b) Intensitatea curentului devine maximă în circuit pentru valoarea dată lui C, aşa ca să avem pentru rezistenţa inductivă şi cea capacitivă aceeaşi valoare, în care caz relaţia $I=E/Z$ devine $I=E/R$, adică valoarea curentului devine maximă (fenomenul de rezonanţă). c) Mărind şi mai mult capacitatea bateriei de condensatori (prin închiderea întrerupătoarelor K_8, K_9, K_{10}, .), dîndu-i valori de 0,8, microfarazi, 0,9 microfarazi, un microfarad etc., reactanţa capacitivă se va micşora, iar cînd capacitatea C tinde către infinit intensitatea curentului electric va tinde asimptotic spre valoarea ce ar avea-o în cazul cînd în circuit am avea numai rezistenţă ohmică şi inductanţă.

Le vom arăta desigur în mod concret elevilor în ce constă fenomenul de rezonanţă şi importanţa deosebită a studierii lui, datorită multiplelor aplicaţii pe care le are în electronică şi electrotehnică.

La rîndul ei, lucrarea de laborator va da elevilor posibilitatea să determine intensitatea maximă din circuit pe baza variaţiei capacităţii bateriei de condensatori. Vom porni de la $C=0$, care se consideră atunci cînd avem toate întrerupătoarele deschise (acest caz se poate asemăna cu un condensator plan cu armăturile situate la infinit). Introducem în circuit diferitele capacităţi prin închiderea întrerupătoarelor K_1, K_2, K_3,... K_{10} şi citim valoarea curentului de fiecare dată. Pe baza datelor obţinute elevii vor putea trasa graficul $I=f(C)$ şi vor interpreta cazurile studiate pe baza graficului.

Aprofundînd studiul circuitelor de curent alternativ vom contribui la îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor cu noi elemente importante pentru pregătirea lor practică.

Lector univ. ILIE GAVRILA
Institutul pedagogic de 3 ani, Braşov

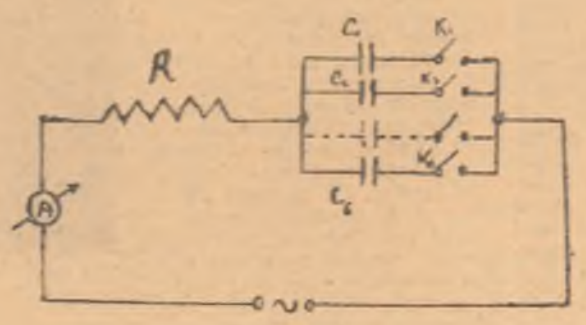

Figura 1

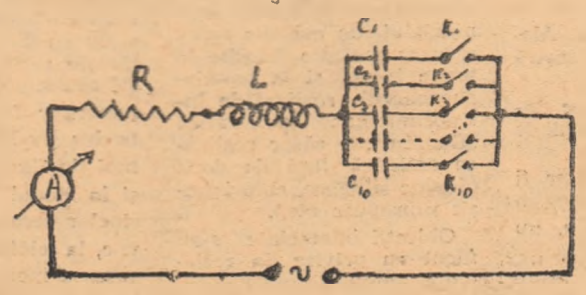

Figura 2

Hidrocarburile şi utilizarea lor în producţie

Pregătind recapitularea cunoştinţelor de chimie organică predate elevilor din clasa a XI-a, profesoara Casandra Apostolescu de la Şcoala medie din Brăneşti, raionul Lehliu, a stabilit cîteva teme mari care cuprind ceea ce este esenţial în cunoştinţele predate în decursul întregului an. O atenţie deosebită va acorda tov. Apostolescu în tratarea acestor teme sublinierii legăturilor între noţiunile teoretice studiate de elevi şi practica industrială. Iată, de exemplu, cum îşi propune ea să trateze capitolul „Hidrocarburi", care se referă la cele mai simple substanţe organice, formate din două elemente.

Desigur, lecţia recapitulativă va începe cu lămurirea noţiunii de hidrocarbură şi cu clasificarea hidrocarburilor după forma catenei. De asemenea, se vor lămuri de la început noţiunile de omologi, izomeri şi radicali. Apoi, pe grupe de hidrocarburi, se va trece la prezentarea principalilor compuşi cu o importanţă practică, industrială. Se va stărui, de exemplu, asupra celei mai simple hidrocarburi — metanul care face parte din grupa parafinelor şi are o largă aplicare practică. Profesoara le va cere elevilor să se oprească în special asupra principalelor întrebuinţări ale metanului la fabricarea cauciucului sintetic, a negrului de fum folosit în industria cernelurilor şi a pigmenţilor, la fabricarea hidrogenului, a gazului de sinteză, a derivaţilor halogenaţi folosiţi ca solvenţi şi agenţi frigorifici, a nitrometanului folosit la sintezele organice şi la alte produse importante pentru industrie. De asemenea, li se vor cere referiri la cercetările din domeniul industrializării şi chimizării gazului metan, a cărui întrebuinţare s-a extins la sinteza sulfurii de carbon, la obţinerea alcoolilor superiori, a acidului cianhidric, a metacrilatului de metil, a nitritului acrilic etc.

Din grupa olefinicelor — hidrocarburi nesaturate cu o dublă legătură — se va trata îndeosebi, în lecţia recapitulativă, etilena, compus organic important cu numeroase întrebuinţări practice. Se va stărui, astfel, asupra folosirii etilului la producerea alcoolului etilic, a eterului, etc., subliniindu-se faptul că cercetările din ultima vreme au demonstrat rolul atmosferei de etilenă în vederea coacerii mai rapide a fructelor în seră.

În continuare, lecţia recapitulativă va trata produsele organice obţinute de hidrocarburile nesaturate cu o triplă legătură care au ca bază de fabricare acetilena. Se va discuta, în legătură cu aceasta, despre întrebuinţările acetilenei la iluminat şi la obţinerea temperaturilor înalte şi, îndeosebi, despre utilizarea ei în industria maselor plastice, subliniindu-se rolul derivaţilor cloruraţi şi vinilici din seria alchinelor şi al tuturor derivaţilor din seria alcanilor în procesul tehnologic de fabricare a substanţelor plastice organice. Se vor face, de asemenea, referiri la larga întrebuinţare a acetilenei în obţinerea cauciucului sintetic din clor. Nu vor fi omise în planul de recapitulare al hidrocarburilor nici terpenele — în legătură cu care se va vorbi despre folosirea camforului în industria materiilor colorante, ca dezinfectant etc. — şi nici hidrocarburile aromatice, în special benzenul şi omologii lui, întrebuinţaţi în industria lacurilor şi a vopselelor, ca dizolvanţi pentru cauciuc, în industria medicamentelor şi a coloranţilor, precum şi drept carburanţi. Dintre substanţele organice incluse în grupa hidrocarburilor aromatice polinucleare profesoara va stărui asupra naftalinei şi antracenului, utilizate în industria materiilor colorante. De asemenea, ea va cere elevilor să se refere şi la distilarea uscată a lemnului, proces care constituie sursa principală de hidrocarburi aromatice şi în care, la diferite trepte de temperatură, se obţin diverse produse organice ce conţin asemenea hidrocarburi.

Un loc important în planul de recapitulare a fost rezervat cunoştinţelor despre petrol, produs natural format dintr-un amestec de hidrocarburi, avînd un rol de hotărîtoare însemnătate în obţinerea unor produse organice cu extrem de largi întrebuinţări industriale, cum sînt benzina, motorina, păcura, uleiurile, parafina, asfaltul.

Alcătuindu-şi în acest mod planul de recapitulare, tov. Apostolescu îşi propune să îmbine cunoştinţele teoretice despre hidrocarburi cu cunoştinţe despre întrebuinţarea practică a acestora, punînd în mod deosebit accentul pe legătura dintre teorie şi practică.

T. CREŢU

DE CERINŢELE PRACTICII

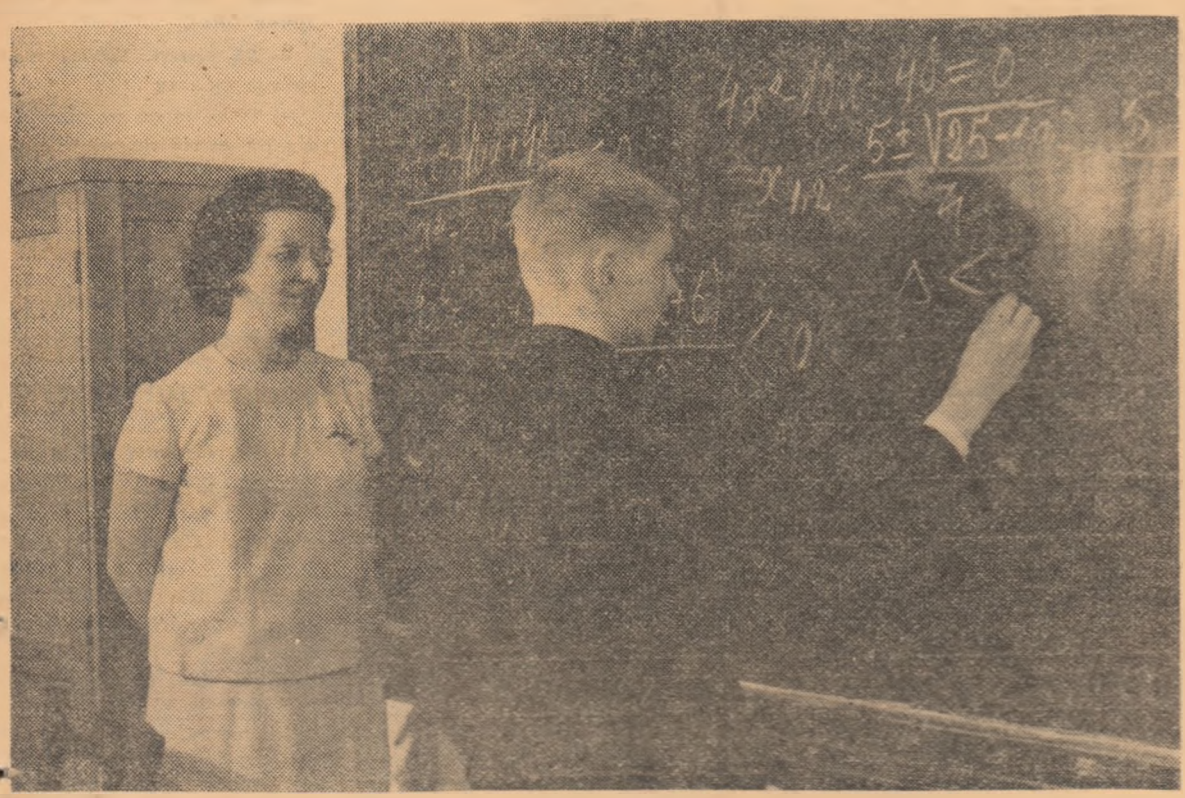

La o oră de matematică

Importanţa cunoştinţelor de zoologie

Încheind studiul mamiferelor, profesorul Valentin Ciobanu de la Şcoala medie nr. 5 din Braşov îşi propune să organizeze cu elevii din clasa a IX-a o lecţie recapitulativă în care, pe lîngă consolidarea noţiunilor generale despre mamifere şi clasificarea acestora, să se scoată în evidenţă importanţa practică a cunoştinţelor cuprinse în capitolul respectiv.

Lecţia recapitulativă va trata, în prima parte, morfologia externă şi anatomia unui mamifer tipic, pentru a da elevilor posibilitatea să-şi consolideze cunoştinţele referitoare la caracterele generale şi specifice ale clasei mamiferelor. În continuare se vor aborda probleme referitoare la clasificarea mamiferelor, stăruindu-se asupra ordinelor mai importante şi asupra caracteristicilor specifice animalelor incluse în aceste ordine.

Bunăoară, în legătură cu ordinul monotremelor şi al marsupialelor se va insista asupra caracterului de primitivitate al indivizilor din aceste ordine care fac legătura între clasele inferioare şi clasa mamiferelor.

Trecînd la studiul celorlalte ordine, profesorul îşi propune să scoată în mod special în evidenţă importanţa practică a studierii diferiţilor lor reprezentanţi. Astfel, în legătură cu reprezentanţii ordinului insectivorelor îi va îndruma pe elevi să arate foloasele şi pagubele aduse agriculturii de cîrtiţă de exemplu. În acelaşi mod va fi tratat ordinul rozătoarelor pirntre ai cărui reprezentanţi se numără castorul sau biberul, un mamifer foarte apreciat pentru blana sa.

La recapitularea ordinului carnivorelor se vor scoate în evidenţă foloasele aduse omului de animalele din familiile felide, canide şi mustelide, care constituie bogăţia pădurilor noastre, vînatul cel mai important.

O deosebită importanţă industrială o prezintă reprezentanţii ordinului cetacee şi proboscidienii. De aceea elevii vor fi solicitaţi să vorbească despre industrializarea produselor obţinute din carnea, grăsimea şi dinţii de balenă ca şi despre prelucrarea fildeşului de elefant.

Ordinul paricopitatelor fiind un ordin mai cuprinzător şi mai important sub raportul însemnătăţii lui practice, va ocupa în lecţia recapitulativă un loc deosebit. După ce se va vorbi despre unii reprezentanţi ai acestui ordin, cum sînt lama şi cămila, care au fost domesticite şi folosite pentru transport, ca şi pentru părul lor, se va trece la paricopitatele crescute şi în ţara noastră. Se va sublinia că omul a creat pentru nevoile lui rase noi de paracopitate şi a ameliorat rasele existente pentru a le face mai productive, mai corespunzătoare scopului pentru care sînt crescute. În acelaşi timp se va scoate în evidenţă faptul că animalele din acest ordin furnizează importante materii prime pentru diferite ramuri industriale. Partea din lecţie referitoare la ordinul paracopitatelor se va încheia cu trecerea în revistă a realizărilor obţinute în ţara noastră în sectorul zootehnic.

În sfîrşit, lecţia recapitulativă se va opri şi asupra ordinului primatelor, pentru a pregăti argumentarea unei teme importante — originea animală a omului. Întrucît studiul acestui ordin prezintă o deosebită importanţă în formarea concepţiei ştiinţifice a elevilor despre orginea omului, i se va rezerva în lecţie un loc de frunte.

Sistematizînd cunoştinţele elevilor asupra clasei mamiferelor, lecţia recapitulativă le va da astfel, în acelaşi timp, posibilitatea să înţeleagă mai bine importanţa practică a animalelor pe care le cuprinde această clasă.

C. DEMETRESCU

Probleme cu conţinut practic

Legarea studiului matematicii de activitateta practică, de aplicaţiile ei multiple constituie o preocupare permanentă a comisiei metodice a profesorilor de matematică din şcoala noastră. Este deci firesc faptul că, acum, în preajma încheierii anului şcolar, comisia metodică a atras atenţia membrilor ei asupra necesităţii de a folosi şi recapitularea finală pentru a evidenţia legătura cu practica a cunoştinţelor studiate în cursul anului şcolar.

După cum este ştiut, recapitularea finală îşi atinge scopul numai dacă se desfăşoară pe baza unei tematici care asigură abordarea chestiunilor esenţiale şi permite realizarea legăturii între diferite capitole ale unei discipline matematice sau între mai multe discipline ale acestei ştiinţe, dezvăluind astfel, în faţa elevilor aspecte noi, neaşteptate. Rezolvarea unor probleme cu conţinut practic poate aduce o contribuţie însemnată în această direcţie, ea lărgind în acelaşi timp cunoştinţele elevilor cu privire la aplicarea matematicii în cele mai variate domenii. Bine înţeles, alegerea problemelor cu conţinut practic trebuie făcută ţinîndu-se seama de tematica recapitulării finale, de necesitatea reluării chestiunilor esenţiale parcurse în timpul anului.

În cadrul comisiei metodice din şcoala noastră au fost analizate în acest scop o serie de probleme pentru fiecare disciplină a matematicii. De exemplu, pentru recapitularea geometriei la clasa a IX-a, unde este important să se revadă în această perioadă cunoştinţele referitoare la asemănarea figurilor, la relaţiile metrice într-un triunghiu, la arii etc., s-au ales o serie de probleme cu conţinut practic care vor constitui pentru elevi un bun prilej de a-şi aplica cunoştinţele. Astfel, la recapitularea asemănării figurilor vom rezolva cu elevii probleme referitoare la determinarea distanţei dintre două puncte despărţite printr-un obstacol, a unor înălţimi, probleme în care se consideră un mecanism format din mai multe bare, care serveşte la şlefuit etc.

Pentru recapitularea cunoştinţelor despre compararea ariilor s-au ales, între altele, probleme care cer aplicarea noţiunilor despre reducerea la scară, despre procente ş.a.m.d. La rîndul lor, cunoştinţele cu privire la relaţiile metrice într-un triunghi vor fi consolidate prin probleme care cer, de exemplu, să se determine, la un mecanism bielă-manivelă, distanţa capătului bielei pînă la un capăt al cursei rectilinii în cazul cînd manivela este perpendiculară pe direcţia cursei rectilinii şi apoi cînd face un unghi de 45 de grade cu aceasta. Rezolvarea unei probleme de acest fel dă elevilor posibilitatea să stabilească o legătură între cunoştinţele de matematică şi cele de fizică şi le cere, în acelaşi timp, aplicarea unor noţiuni de desen tehnic.

Pentru recapitularea relaţiilor metrice într-un triunghi dreptunghic s-a ales, printre altele, o problemă care îi pune pe elevi în situaţia să stabilească raza unui cerc din care face parte o piesă metalică în formă de segment circular. Elevii au avut prilejul nu o dată să vadă astfel de piese în timpul vizitelor făcute în producţie. De asemenea, pentru recapitularea cercului au fost alese probleme privind transmiterea mişcărilor circulare prin roţi dinţate, curele de transmisie etc.

În mod analog s-a procedat şi la alegerea problemelor pentru recapitularea celorlalte discipline matematice. De exemplu, pentru recapitularea cunoştinţelor de analiză matematică alegerea s-a oprit asupra unor interesante probleme cu privire la stabilirea ariilor unor figuri plane, a volumelor de rotaţie, a centrelor de greutate — care cer aplicarea cunoştinţelor despre integrale — ca şi asupra unor probleme de maxim, minim etc.

Pentru consolidarea noţiunii de continuitate se va propune elevilor să rezolve următoarea problemă: Fie x cantitatea de energie elctrică consumată, y costul ei, şi m costul unui kilowat oră. Pentru a se stimula economisirea energiei electrice fie m tariful numai pentru un consum mai mic sau egal cu a, iar m+n tariful pentru un consum x mai mare ca a. Să se studieze dependenţa dintre y şi x. Această problemă dă elevilor posibilitatea să-şi fixeze cunoştinţele despre funcţii, despre mărimi direct proporţionale — $y = mx$ pentru $x \leqslant a$ şi $y = (m + n)x$ pentru $x > a$ — ca şi a celor despre funcţie definită pe o reuniune de intervale, despre continuitate, grafic etc. şi le cere, de asemenea, să facă legătura cu unele cunoştinţe de geometrie analitică.

Deşi în timpul anului au fost rezolvate probleme de maxim şi minim, şi în etapa recapitulării finale se va insista asupra acestora tocmai datorită varietăţii domeniilor în care se aplică. Ne-am propus astfel să rezolvăm acum cu elevii problema clasică legată de practica căilor ferate: Fie AB o cale ferată rectilinie, C un punct situat la distanţa d de AB, D cel mai apropiat punct de C de pe AB. În ce punct de pe AB trebuie aduse încărcăturile pentru a fi transportate în vagoane la o anumită distanţă D de pe AB pentru ca cheltuiala să fie minimă, ţinîndu-se seama de costul transportului pe un kilometru cu autocamionul şi pe calea ferată?

Probleme interesante au fost alese şi pentru recapitularea geometriei analitice, a trigonometriei, a geometriei în spaţiu etc.

PROF. M. SCHEIN
Şcoala medie „Mihail Eminescu"
Bucureşti

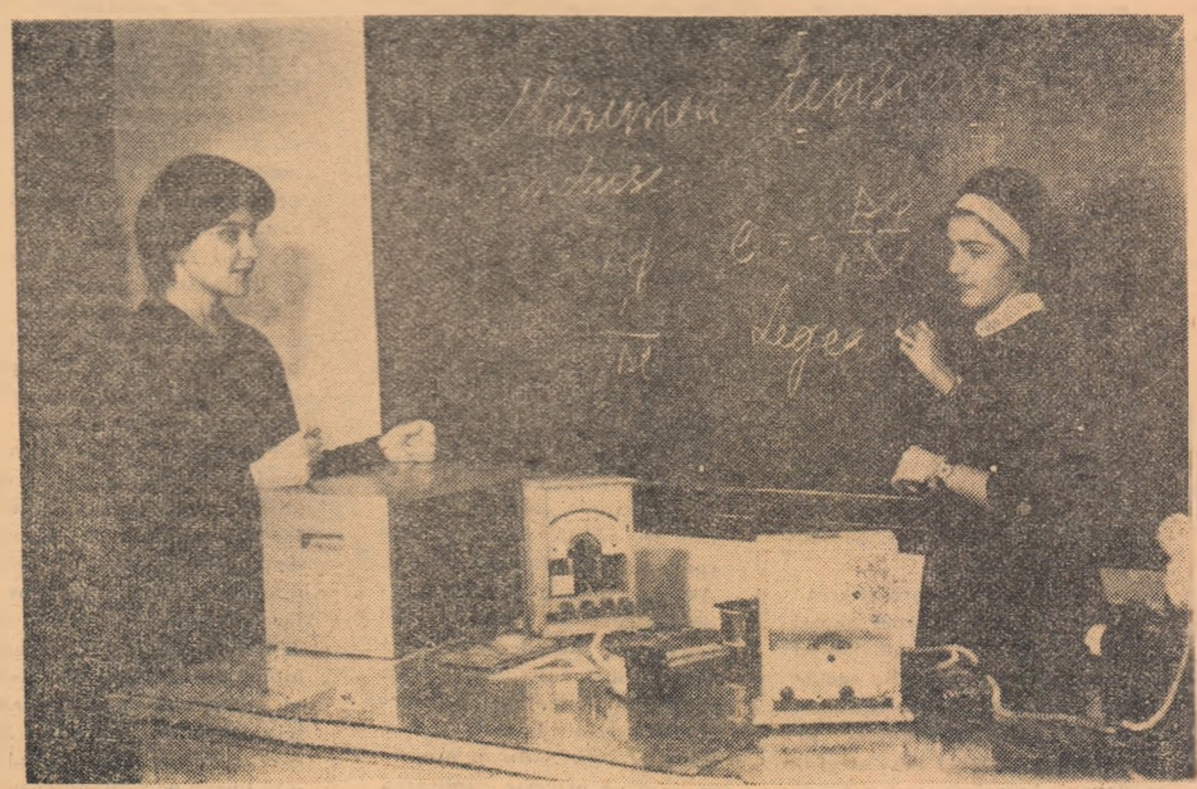

Experienţele de fizică îi ajută mult pe elevi în consolidarea cunoştinţelor

Școala și familia

Este un adevăr unanim admis că legătura strînsă și continuă între școală și familie are o însemnătate deosebită. Această legătură se realizează, după cum se știe, prin forme variate — ședințe cu părinții pe clase, vizite ale învățătorilor sau diriginților la domiciliul elevilor, lectorate pentru părinți etc. — care contribuie mult la înarmarea pedagogică a părinților și îi ajută în mod eficient în munca lor de educare a copiilor. Dar rezultatele obținute pe această linie ar putea fi și mai bune, după părerea noastră, dacă legătura cu părinții ar începe mai de timpuriu.

În prezent, activitatea de îndrumare pedagogică a părinților începe îndeobște cînd copilul este înscris în clasa I sau, în parte, atunci cînd el intră la grădiniță. Pînă la această dată, influența educativă și mijloacele cu care este realizată de familie — influență și mijloace ce pot facilita sau îngreuia buna dezvoltare a copilului — nu sînt dirijate de cadre specializate, ci rămîn exclusiv pe seama părinților. Or, experiența pedagogică a multor părinți se formează spontan, sub semnul necesităților momentului, și pierde din vedere dezvoltarea ulterioară a copilului. Lipsită de îndrumare pedagogică, dar sub nevoia presantă a educării copilului, familia aplică în asemenea cazuri procedeele pe care le consideră bune, dar care nu întotdeauna se potrivesc cu cele pe care le recomandă pedagogia științifică.

Urmările se constată mai tîrziu, la grădiniță și mai ales la școală, unde o serie de copii vin cu deprinderi negative gata formate. Se știe că anihilarea unor asemenea deprinderi și înlocuirea lor cu altele, corespunzătoare, nu se produce lin, fără tulburări, chiar dacă în această acțiune sînt atrași și părinții.

Iată un exemplu, din practica Școlii de 8 ani nr. 1 din Bacău. S-a constatat, la o anchetă, că mulți copii nu respectau în familie, regimul indicat de școală. Cercetînd cauzele, ne-am dat seama că o bună parte din părinții elevilor nu organizaseră pentru copiii lor, înainte ca aceștia să devină elevi, un regim al vieții în familie. Ei au pornit la organizarea unui asemenea regim abia după ce au primit indicații amănunțite în această direcție din partea cadrelor didactice. Dar, după cum s-a văzut, și acum regimul nu era respectat integral, ci numai în următoarele proporții: 45 la sută la somn, 25 la sută la gimnastică, 37 la sută la joc în aer liber. Interesant este că toți părinții întrebați cunoșteau bine însemnătatea regimului și necesitatea ca el să fie respectat — la școală li se explicase clar acest lucru — dar le lipsea deprinderea de a-l aplica. Faptul se explică ușor dacă ne gîndim că, pînă la școlarizarea copiilor, cei mai mulți dintre ei n-au fost obișnuiți să-l aplice.

Cel mai adesea, familiile ai căror copii frecventează grădinița reușesc, cu ajutorul educatoarelor, să-și formeze o anumită cultură psiho-pedagogică cu consecințe pozitive imediate, ele izbutind să se deprindă cu aplicarea unor metode științifice de educa-

Opinii

ție, cu urmărirea regimului de zi etc. Ce se întîmplă însă cu celelalte familii, ai căror copii nu frecventează grădinița și care nu primesc, deci, o asistență pedagogică calificată? (dintr-un număr de 420 de familii anchetate de noi, își dăduseră copiii la grădiniță numai 237, pe cînd restul, din diferite motive, reținuseră copiii acasă pînă la vîrsta de 7 ani).

În momentul de față, propaganda pedagogică este realizată de școlile de cultură generală, de secțiile de învățămînt sau de comitetele locale de artă și cultură, de comitetele de femei. Colaborarea între aceste instituții ar trebui să fie mai largă, așa încît să-și cunoască reciproc planurile de muncă și să se sprijine în realizarea lor.

Socotim că scopul colaborării școlii cu familia — de a dezvolta la părinți un înalt spirit de răspundere pentru educația copiilor, de a-i înarma cu un minim de cunoștințe psiho-pedagogice, de a le forma priceperi și deprinderi de muncă educativă — va putea fi atins cu atît mai ușor cu cît părinții vor fi cuprinși mai devreme — chiar îndată după venirea copilului pe lume — în acțiunea de propagandă pedagogică. La rîndul ei, această acțiune va fi cu atît mai eficientă cu cît se va desfășura mai diferențiat, pe perioade stabilite în funcție de vîrsta copilului (de pildă, pentru părinții copiilor de 1—3 ani, de 3—7 ani, de 7—11 ani, de 11—14 ani etc).

S-ar putea organiza, credem, comisii formate din cadre didactice, reprezentanți ai secțiilor de învățămînt și ai altor organe locale care să țină, pe circumscripții, o evidență a tuturor copiilor, începînd cu cei în vîrstă de 10 luni. Ar fi bine să se întocmească pentru fiecare copil cîte o fișă care să indice numele și prenumele copilului și părinților, profesia și studiile acestora din urmă, numărul membrilor familiei, date privind dezvoltarea psihofizică a copilului și măsurile educative recomandate pe parcurs.

Ar fi bine de asemenea ca părinții să fie vizitați regulat de către aceste comisii la domiciliu, unde să primească sfaturi care să pornească de la situația concretă existentă în familia lor, să fie ajutați să descopere particularitățile individuale ale copiilor și să ia măsuri educative care să țină seama de aceste particularități. Pentru perioada 3—7 ani vizitarea familiilor va fi făcută de cadrele care au lucrat cu ele în prima perioadă — dacă copiii nu frecventează grădinița — și de educatoare dacă copiii sînt incluși în învățămîntul preșcolar. În continuare, desigur, părinții vor fi vizitați de învățătorii și diriginții copiilor lor.

Cît despre lectorate, socotim că acestea trebuie să cuprindă pe toți părinții, fiind însă neapărat organizate — așa cum prevăd de altfel și indicațiile Ministerului Învățămîntului — în funcție de vîrsta copiilor și de problemele specifice fiecărei vîrste. Pentru părinții care au copii la școală lectoratele se pot organiza pe clase.

Credem că printr-o asemenea organizare a muncii cu părinții, se poate ajunge la o importantă îmbunătățire a legăturii școlii cu familia, asigurîndu-se de la început unitatea mijloacelor educative, precum și sporirea posibilității școlii de a interveni oportun în procesul educării copilului în familie. Într-un cuvînt, se va putea realiza conjugarea planificată și timpurie a influențelor educative a școlii și familiei, primei revenindu-i rolul conducător.

prof. D. BARABAȘ
Bacău

Din cauza cui?

— Alexa!

— Prezent.

— Barbu!

— Prezent.

— Berdan!

— Prezent.

— A!... Ai venit, Berdane?!... Dar ieri de ce ai absentat de la școală?

— Am fost... Am fost bolnav, tovarășă dirigintă...

— Bolnav...? Dar parcă te-am văzut aseară la magazin...

— M-a trimis mama după pîine...

— Dar parcă spuneai că ai fost bolnav?!!

— Am fost, tovarășă dirigintă...

— Atunci...?

— ...Dar pînă seara mi-a trecut.

— Măi, Berdane, tu nu ești un copil serios. Ba ești bolnav, ba îți trece... Nu e bine, Berdane!

— Dar am fost bolnav, tovarășă dirigintă.

— Ei, gata, destul!... Bine, bine... Hai, stai jos că am pierdut destul timp cu tine! Să terminăm apelul: Cioară!

— Prezent.

— Cioflica!

— Prezent.

— Să nu mai umbli seara, după ora șase, pe stradă Cioflica, auzi?

— Dar eu n-am umblat, tovarășă dirigintă.

— Cum n-ai umblat?!... Alaltăieri seara ce căutai pe lîngă cinematograf? Sau nu erai tu?!

— ???!

— Atunci era altcineva. Bine, bine, stai jos că pierdem timpul... Aoleu, au trecut douăzeci de minute!... Copii, astăzi vom vorbi despre... Bine că mi-am amintit: David am de vorbit cu tine ceva. Ia spune, David, ce ai făcut azi la ora de chimie? Hai, fii sincer și spune totul.

— Să vedeți, la ora de chimie eu... eu...

— Te-ai jucat cu praștia din fir de elastic, nu?

— Da...

— Și e frumos, David?

— ???...

— Spune, e frumos?

— Nu... Nu e frumos.

— Vezi? Recunoști și tu că nu e frumos. Pe viitor să nu mai faci așa, ai înțeles?

— Da, tovarășă dirigintă.

— Nu uita că spui acest lucru în fața clasei, David. Auzi?... Ce repede trece timpul!... Copii, astăzi vom vorbi despre adverb... De ce nu e cretă la tablă? Cine e elev de serviciu?... Dar bine, Florian, tu de ce nu-ți faci datoria?! Cum crezi tu că ne putem face lecțiile fără cretă?! Nu-mi place să țin... Ei, hai, dă o fugă și adu o cretă! Păunescule, tu de ce nu ai grijă de problemele astea mărunte? De ce nu controlezi, că doar tu răspunzi, din partea colectivului clasei, de aceste probleme?! Să fii mai activ, Păunescule... Ai adus, Floriane? Bine... Astăzi, după cum am mai spus, vom vorbi despre adverb. Adverbul este partea de vorbire neflexibilă care... Ce, sună?... E imposibil!... Ba nu, sună la timp... Vedeți ce pățesc din cauza voastră?! Greu e să fii dirigintă la voi, copii!!!...

Prof. VASILE CIOBANU
Școala de 8 ani din Budila
raionul Sf. Gheorghe

Activitatea metodică a diriginților

În anii trecuți, comisiile metodice ale diriginților din raionul Beiuș își limitau activitatea doar la acțiunile organizate în mod izolat, în cadrul fiecărei școli în parte. Desigur că, în aceste condiții, posibilitățile unei informări ample, a unui schimb larg de experiență, a cunoașterii și răspîndirii practicii avansate, erau îngrădite. Nu se putea crea un front comun de cercetare, cu eforturi colective, a fenomenului educativ, contactul între diriginți și stabilirea unor sarcini comune în această direcție fiind inexistente. De asemenea, era foarte redusă posibilitatea de a cunoaște rezultatele muncii diriginților și de a o îndruma nemijlocit. Iată de ce s-a simțit nevoia unor forme noi de activitate, care să favorizeze o colaborare amplă pe această linie. Ca urmare s-a inițiat în raion o formă nouă de activitate metodică — cercul pedagogic al responsabililor comisiilor metodice ale diriginților.

S-ar putea naște întrebarea: de ce întrunește cercul numai pe responsabilii comisiilor și nu pe toți diriginții din școlile raionului, așa cum se întîmplă la cercurile pedagogice pe specialități? Dacă însă ne gîndim că în raion se numără cîteva sute de diriginți, devine clar că un cerc care i-ar cuprinde pe toți ar putea organiza cel mult conferințe, dar nu ședințe de lucru. Pe de altă parte, s-ar ajunge și la supraîncărcarea diriginților, care sînt, ca profesori, și membri ai comisiilor metodice și ai cercurilor pedagogice de specialitate. S-a hotărît, de aceea, ca în cerc să fie incluși numai responsabilii comisiilor metodice ale diriginților. Cum în raion există 25 asemenea comisii, întîlnirea celor 25 responsabili se realizează ușor, iar activitatea cercului este eficientă, bazîndu-se pe participarea activă a tuturor membrilor săi.

Cercul este conceput ca o școală a responsabililor — în marea lor majoritate cadre tinere. Dezbaterile din cadrul lui urmăresc elucidarea problemelor teoretice ale muncii educative, ca și clarificarea modului în care tezele teoretice, principiile, sarcinile generale se adaptează condițiilor concrete, se aplică diferențiat. Așa de exemplu, în luna martie s-a dezbătut tema „Metode și procedee de desfășurare a orei de dirigenție". Cu acest prilej unul dintre membrii cercului, diriginte la clasa a V-a, a expus experiența sa proprie în ceea ce privește aplicarea principiilor pedagogice generale la situația concretă a clasei lui. A fost luată în discuție și activitatea în această direcție a comisiei conduse de referent și s-au organizat ore deschise de dirigenție. Toate acestea au dat posibilitatea de a se analiza multilateral problema luată în discuție, așa cum se prezintă ea în practică. Desfășurîndu-se în acest mod, ședințele cercului au devenit treptat tot mai interesante, mai vii, mai pline de conținut, contribuind efectiv la îmbunătățirea muncii.

Cercul pedagogic tinde însă să stabilească o legătură cît mai strînsă cu toți diriginții din raion, deși nu-i numără în rîndul membrilor săi.

Prima cale de realizare a unei asemenea legături o constituie activitatea responsabililor de comisii, care transmit diriginților experiența dobîndită la cerc și îndrumă munca lor conform indicațiilor date de acesta. Contactul responsabililor cu membrii comisiilor nu se rezumă numai la ședințele comisiilor metodice. Fiecare responsabil, dispunînd de o zi liberă pe săptămînă poate asista la orele de dirigenție, avînd astfel o legătură nemijlocită cu diriginții.

Pe de altă parte, însuși planul după care lucrează comisiile metodice este desprins din planul cercului. De exemplu, în perioada în care cercul s-a ocupat de problema întăririi colectivelor de elevi, comisiile metodice au stăruit și ele asupra căilor de întărire a colectivelor în fiecare clasă. La fel s-au petrecut lucrurile cînd au fost dezbătute problemele privitoare la desfășurarea orelor de dirigenție, la căile cunoașterii și caracterizării elevilor etc. Astfel, într-o perioadă dată, atît cercul pedagogic și comisiile metodice, cît și toți diriginții urmăresc aceleași aspecte ale muncii educative, pe care de bună seamă le tratează în mod diferențiat în funcție de cerințele concrete ale fiecărei clase.

O a treia formă de contact a cercului cu diriginții constă în desfășurarea ședințelor acestuia, pe rînd, la diferite școli din raion. De exemplu, ședința din luna decembrie a avut loc la școala din Nucet, unde comisia diriginților a pregătit referatul privitor la căile cunoașterii elevilor. În luna martie ședința cercului s-a desfășurat la Școala medie nr. 1 din Beiuș.

În sfîrșit, legătura cercului cu diriginții se realizează și prin contactul direct pe care îl are cu aceștia conducerea lui — responsabilul și cei trei metodiști voluntari. Ei vizitează lunar comisiile metodice, asistă la ședințele lor și dau îndrumările necesare.

Modul cum este organizată în prezent munca metodică a diriginților din școlile raionului Beiuș se reflectă pozitiv în conținutul acestei munci. Demn de relevat este mai ales faptul că a fost părăsită practica tratării abstracte a temelor abordate, că activitatea cercului, a comisiilor și a fiecărui diriginte în parte a fost orientată spre înlăturarea formalismului, spre interpretarea științifică a faptelor.

Rezultatele acestei activități metodice vor putea fi apreciate mai larg într-o primă etapă, la sfîrșitul anului școlar. Se vădește însă de pe acum, cu destulă claritate, că s-au făcut pași serioși înainte în îmbogățirea reală a conținutului muncii diriginților.

S. CUREȘ
Responsabilul cercului pedagogic al diriginților din Beiuș

R. MIHALEVICI
Lector la I.P.C.D. — Cluj

În biblioteca Şcolii medii nr. 3 din Sibiu

Hotărîrile adunării generale — ghid al muncii

De la adunarea generală pentru dare de seamă şi alegeri sindicale care a avut loc la Şcoala medie „I. L. Caragiale" din Capitală au trecut numai cîteva luni. O perioadă relativ scurtă. Dar cîte acţiuni importante nu pot fi întreprinse şi în cîteva luni atunci cînd se munceşte cu tragere de inimă, cînd oamenii sînt animaţi de dorinţa de a răspunde cu cinste sarcinilor încredinţate? Cum e firesc, întreaga activitate a comitetului sindicatului este axată pe îndeplinirea obiectivelor stabilite de hotărîrea adoptată de adunarea generală cu prilejul alegerilor sindicale. Ea orientează munca sindicatului spre ceea ce e esenţial: sprijinirea îmbunătăţirii continue a procesului instructiv-educativ, mai buna desfăşurare a muncii organizatorice, culturale, de asigurări sociale.

Acest lucru reiese deosebit de pregnant din planurile de muncă lunare ale comitetului sindicatului. De pildă, una din sarcinile prevăzute de hotărîre cerea comitetului să se ocupe mai atent, cu mai multă perseverenţă, de instruirea birourilor grupelor sindicale şi a comisiilor pe probleme. Printre primele obiective ale planului de muncă în dreptul cărora s a trecut cuvîntul „realizat" se numără şi cel privind instruirea birourilor grupelor sindicale asupra principalelor sarcini ce le revin. Evident, comitetul sindicatului nu consideră că prin instruirea făcută după alegeri a dat activului sindical toate cunoştinţele necesare. În lunile viitoare pentru instruire se vor folosi şi alte forme eficiente, cum sînt schimburile de experienţă, discuţiile în cadrul cărora organizatorii de grupă realeşi vor răspunde la întrebări etc.

Roadele muncii desfăşurate de comitetul sindicatului pentru instruirea birourilor grupelor sindicale n-au întîrziat să se arate. Bunăoară, grupa sindicală nr. 1, a cărei organizatoare este profesoara de geografie Elena Aldea, acordă un sprijin susţinut cadrelor didactice tinere şi celor care întîmpină unele greutăţi. Iată cîteva exemple în acest sens. Profesoara de limba romînă Elvira Moraru a predat în acest an pentru prima oară la clasa a VIII-a. Animată de dorinţa unui debut corespunzător, ea a cerut sprijinul grupei sindicale. Ajutorul a fost acordat cu operativitate. La lecţiile Elvirei Moraru au asistat, datorită măsurilor luate de conducerea şcolii, la propunerea comitetului sindicatului, cadre didactice cu experienţă, care au adus o contribuţie preţioasă la ridicarea nivelului calitativ al muncii desfăşurate de colega lor. Un sprijin preţios pe linia ridicării măiestriei pedagogice au primit din partea biroului grupei sindicale, pe aceeaşi cale, cadrele tinere, cu mai puţină experienţă. În felul acesta prinde viaţă şi un alt obiectiv al hotărîrii adoptate de adunarea generală: sprijinirea cadrelor didactice în ridicarea nivelului lor profesional.

DIN ACTIVITATEA ORGANIZAŢIILOR SINDICALE

Hotărîrea adunării generale de dare de seamă şi alegeri sindicale, reflectînd preocupările multilaterale ale cadrelor didactice, a stabilit o serie de sarcini importante şi în domeniul muncii cultural-educative. Primele acţiuni organizate pe această linie s-au soldat cu rezultate bune. Cadrele didactice au posibilitatea să obţină bilete la spectacolele pe care doresc să le vizioneze, îşi pot petrece într-un mod plăcut şi instructiv timpul liber la manifestările organizate de clubul sindicatelor din învăţămînt, participă la formaţiile artistice ale clubului. Pe linia muncii artistice din şcoală, comitetul sindicatului a înfăptuit prevederea cuprinsă în hotărîre privind reorganizarea brigăzii artistice de agitaţie. În prezent se pregăteşte un montaj literar pe tema: „Poeţii noştri slăvesc partidul". Tabloul activităţii desfăşurate pe linia îmbunătăţirii muncii cultural-educative n-ar fi complet dacă n-am aminti despre vizitele colective la expoziţii sau despre medalionul organizat cu prilejul împlinirii a 400 de ani de la naşterea lui Shakespeare.

Comitetul sindicatului manifestă o grijă deosebită şi pentru îndeplinirea sarcinilor cuprinse în hotărîrea adunării generale privind îmbunătăţirea muncii de asigurări sociale. În primele patru luni ale anului au fost trimişi la odihnă şi tratament un număr de cinci tovarăşi. Se fac mai des vizite la cei bolnavi. Poate fi citată ca exemplu, pentru munca pe care o depune pe această linie, responsabila cu asigurările sociale, tov. Margareta Stancu.

Experienţa dovedeşte că oricît de bune ar fi hotărîrile, oricît de precise ar fi obiectivele şi domeniile la care se referă, rezultatele sînt pe măsura aşteptărilor numai dacă se urmăreşte sistematic înfăptuirea lor. Rezultatele obţinute pînă acum în activitatea comitetului sindicatului de la Şcoala medie „I. L. Caragiale" constituie o confirmare a faptului că analiza şi controlul asupra îndeplinirii hotărîrii stimulează eforturile întregului activ sindical, contribuie la întărirea simţului său de răspundere faţă de sarcinile ce-i revin. Iată de ce comitetul sindicatului desfăşoară un control sistematic pentru a asigura îndeplinirea integrală şi la datele stabilite a fiecărei sarcini cuprinse în hotărîre.

M. PAVEL

RĂSPUNDEM LA INTREBĂRILE CITITORILOR

Un grup de profesori de la Şcoala medie din Bicaz ne întreabă dacă este indicat ca directorul sau cei ce doresc să asiste la lecţie să intre după ce ora a început — şi anume în minutele în care socotesc că se desfăşoară acea parte a lecţiei care îi interesează. De asemenea, în scrisoare se pun întrebări în legătură cu cunoaşterea prealabilă de către director a planului orelor de dirigenţie şi a subiectelor pentru teză, precum şi cu corigenţele elevilor.

Răspuns:

— Este necesar ca cei ce asistă la lecţie să intre o dată cu profesorul, pentru că altfel îi sustrag pe elevi de la preocupările create în cursul lecţiei şi se pierde un timp preţios din oră pînă atenţia lor se va concentra din nou. Apoi, nici calitatea muncii profesorului nu poate fi apreciată cu justeţe dacă se ia în considerare numai un fragment al ei.

Unii justifică intrarea la lecţie după ce aceasta a început prin necesitatea de a verifica dacă profesorul se „încadrează în timp" cu toate momentele lecţiei. Dar pierderile sînt mult prea mari în raport cu ceea ce se cîştigă în schimb.

În şcolile noi, înzestrate cu utilaj modern, s-au înlăturat neajunsurile create, în general, de prezenţa la lecţie a unei persoane străine, care oricum pune pe elev în condiţii psihologice de muncă noi. În astfel de şcoli asistenţa la lecţie se realizează de la distanţă, respectiv din cancelaria directorului. O simplă apăsare pe un buton — acela al clasei la care vrei să asişti — din tabloul unui sistem radiofonic ce leagă fiecare sală de curs de cabinetul directorului îţi dă posibilitatea să asculţi fie lecţia în întregime, fie o parte a ei.

Nu este rău dacă directorul insistă pentru întocmirea şi prezentarea planului *orei* de dirigenţie (şi nu *lecţiei*, cum se spune în scrisoare) cu cîtva timp înainte ca ea să aibă loc. Acest lucru îi dă posibilitatea să se asigure că ora a fost bine pregătită şi, în caz de nevoie, să dea indicaţiile necesare.

În ce priveşte subiectele pentru teză, este recomandabil ca acestea să se stabilească printr-o consultare cu membrii comisiei metodice. Directorul poate cere profesorilor lămuriri în legătură cu ele, pentru a ajuta la justa lor alegere şi formulare.

Bineînţeles, nu se poate fixa dinainte un procent admis de corigenţi pe clase. Dar dirigintele şi toţi profesorii trebuie să lupte pentru ca numărul celor cu note slabe să fie cît mai mic. Şi aceasta nu trecînd cu vederea carenţele existente în pregătirea elevilor şi dîndu-le note de trecere fără să merite, ci muncind temeinic pentru mai buna pregătire a fiecăruia din ei.

Prof. **Valeria Ijac din Tg. Mureş** cere lămuriri în legătură cu procesul-verbal încheiat în urma inspecţiei de grad.

Răspuns:

Procesul-verbal trebuie cunoscut de profesorul în cauză. Aprecierile inspectorilor se trec în registrul de procese-verbale al şcolii. Secţiile de învăţămînt, organizaţiile sindicale, directorii de şcoală sînt datori să sprijine pe cei care s-au înscris la examenul de grad şi să îndemne cît mai multe cadre didactice să se înscrie la acest examen, care contribuie mult la perfecţionarea pregătirii lor.

CONCURSURI

Institutul de mine din Petroşani anunţă scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1) conferenţiar la catedra lucrări miniere şi economie de ramură, poz. 6, disciplina prepararea substanţelor minerale utile, bazele preparării;

2) conferenţiar la catedra matematici, poz. 4, disciplina matematici speciale, geometrie analitică şi diferenţială;

3) conferenţiar la catedra de geometrie descriptivă şi desen, poz. 2, disciplina geometrie descriptivă şi proiectivă;

4) şef de lucrări la catedra de geologie, poz. 3, disciplina mineralogie-petrografie;

5) lector la catedra de matematici, poz. 6, disciplina algebră şi analiză matematică, matematici speciale;

6) şef de lucrări la catedra organe de maşini şi tehnologie, poz. 8, disciplina tehnologia materialelor şi maşini unelte;

7) asistent la catedra lucrări miniere şi economie de ramură, poz. 11, disciplina prepararea substanţelor minerale utile;

8) asistent la catedra lucrări miniere şi economie de ramură, poz. 15, disciplina prepararea substanţelor minerale utile, bazele preparării;

9) asistent la catedra lucrări miniere şi economie de ramură, poz. 14, disciplina topografie generală şi minieră;

10) asistent la catedra de matematici, poz. 15, disciplina algebră şi analiză matematică.

— trei posturi de asistent la catedra de mecanică şi rezistenţă, poziţiile 10, 14 şi 15, disciplina rezistenţa materialelor;

— trei posturi de asistent la catedra de mecanică şi rezistenţă, poziţiile 16, 17 şi 18, disciplina mecanică.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta rectoratului o cerere, în termen de o lună de la data apariţiei prezentului anunţ, însoţită de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare (2 exemplare); lucrările ştiinţifice, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale, eliberat de instituţia (întreprinderea) în care îşi au funcţia de bază (2 exemplare); certificat de vechime în muncă (2 exemplare); memoriu de activitate didactico-ştiinţifică (2 exemplare); autobiografia.

Informaţii suplimentare se pot lua de la rectoratul Institutului de mine din Petroşani, str. Institutului nr. 20.

★

Institutul agronomic din Timişoara anunţă ocuparea prin concurs a postului de profesor la catedra de genetică şi ameliorarea plantelor, disciplina genetică, poziţia IV/1 din statul de funcţiuni.

Doritorii vor înainta în termen de o lună de la data publicării prezentului anunţ o cerere către rectoratul Institutului agronomic din Timişoara, însoţită de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în ştiinţe; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferenţiar; lucrările ştiinţifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de instituţia în care acesta îşi are funcţia de bază, sau recomandarea şefului de catedră, dacă funcţionează în învăţămîntul superior; certificatul de vechime în muncă; memoriu de activitate didactico-ştiinţifică; autobiografia.

Data concursului se va anunţa ulterior.

Informaţii suplimentare se primesc la rectoratul institutului, telefon: 14953.

BIBLIOGRAFIE

A apărut **REVISTA DE PEDAGOGIE** nr. 3, martie 1964

În sumar:

STUDII ŞI CERCETĂRI

Vasile Bunescu şi Valentina Vişan: Instruirea practică în producţie, formă de organizare a procesului de învăţămînt în şcoala de cultură generală.

Gheorghe Zapan: Aspecte teoretice şi practice ale procesului de rezolvare a problemelor de matematici.

T. Truţer, D. Gitlan, L. Damian, A. Bourceanu: Cerinţele contemporaneităţii şi dezvoltarea continuă a şcolii de cultură generală.

Tia Mureş: Despre perceperea estetică a imaginii literare redate prin figuri de stil, la clasele V—VI.

T. Ghiţan şi I. Naghiu: Despre o veche şcoală romînească.

CONSULTAŢII—DISCUŢII

Ion Vilciu şi Ion Dumitrescu: Probleme ale organizării şi desfăşurării orei de dirigenţie.

Patiţa Silvestru: Consideraţii privind pregătirea orelor de dirigenţie.

Haralambie Sepeţeanu: Unele constatări în legătură cu rezultatele obţinute în experimentarea sistemului de predare pe obiecte de către profesori diferiţi la clasele I—IV.

Alexandrina Lovinescu: Cum i-am învăţat pe copii să-şi distribuie singuri sarcinile în cadrul lucrărilor colective.

Clara Bindiu: Despre perceperea vizuală a limbajului oral la elevii surzi.

DE PESTE HOTARE

Ştefan Bîrsănescu şi Anatolie Chircev: Teme actuale în cercetarea pedagogilor şi psihologilor sovietici.

Ion Berca şi Gheorghiţa Fleancu: Probleme ale cercetării pedagogice din R. D. Germană.

★

A apărut **„GAZETA MATEMATICĂ"**, seria A nr. 3, martie 1964

În sumar:

STUDII ŞI NOTE

C. Iacob: Galileo Galilei (1564—1642).

ÎNVĂŢĂMÎNT

A. Haimovici: Despre predarea noţiunii de funcţie.

A. Holinger: Despre problemele de maxim şi minim.

RECENZII—BIBLIOGRAFIE

E. Rusu: E. Fischbein, Conceptele figurale.

VIAŢA SOCIETĂŢII, SPICUIRI, DATE ASTRONOMICE, PROBLEME DE CONCURS, PROBLEME PROPUSE

CONCURS

de creaţii literare

În scopul stimulării creaţiei literare a membrilor corpului didactic, Ministerul Învăţămîntului prin „Gazeta învăţămîntului" organizează între 15 mai—15 sept. 1964 un concurs de lucrări în proză — schiţe, povestiri, reportaje literare.

Se vor acorda următoarele premii şi menţiuni :

- **un premiu I — în valoare de lei 3 500**
- **un premiu II — în valoare de lei 2 000**
- **două premii III — a cîte 1 000 lei**
- **cinci menţiuni a cîte 500 lei.**

Lucrările prezentate la concurs vor avea ca temă viaţa din şcoală, cu multiplele ei aspecte ; vor oglindi munca ce se desfăşoară în învăţămîntul nostru pentru a educa tînăra generaţie în spiritul comunismului, pentru a o pregăti să participe activ la desăvîrşirea construcţiei socialismului şi la construirea societăţii comuniste ; vor scoate în lumină frumuseţea muncii de educator, devotamentul şi pasiunea cu care muncesc oamenii şcolii ; vor reliefa profilul moral al omului crescut şi educat în şcoala noastră nouă.

Lucrările vor avea între cinci şi zece pagini şi vor fi inedite.

Pot participa la concurs membri ai corpului didactic.

Manuscrisele vor fi trimise la redacţia „Gazetei învăţămîntului", Bucureşti, Piaţa Scînteii, cel mai tîrziu pînă la data de 15 septembrie 1964.

Fiecare manuscris va fi însoţit de următoarele specificări : numele şi pronumele autorului, şcoala la care lucrează, localitatea unde domiciliază, strada şi numărul.

Lucrările considerate mai valoroase vor fi publicate în „Gazeta învăţămîntului" pe măsura sosirii lor. Ministerul Învăţămîntului va putea include aceste creaţii în manualele şcolare.

Din PRESA de peste hotare

● **Un mare institut de educaţie** a fost inaugurat de curînd în Cuba, într-o regiune muntoasă, la Sierra Maestra. Clădirile şi instalaţiile acestui institut, care ocupă o suprafaţă de 67 ha. cuprind săli de studiu, biblioteci, laboratoare, dispensar, săli de mese, locuinţe pentru profesori etc. Astfel de instituţii şcolare funcţionează şi în alte regiuni şi s-a constatat că dau bune rezultate.

● **La ultima conferinţă anuală a Federaţiei internaţionale de documentare,** care a avut loc la Stockholm şi la care au participat reprezentanţi a 6 organizaţii internaţionale, inclusiv U.N.E.S.C.O., s-a propus să se elaboreze o lucrare de mare însemnătate pentru asigurarea unei mai bune documentări în domeniul pedagogiei. Este vorba, anume, de revizuirea celei de a 37-a clase din sistemul de clasificare zecimală, care cuprinde întreaga tematică privitoare la ştiinţele pedagogice şi care s-a dovedit a avea numeroase insuficienţe.

● **De ce doresc să fiu inteligent?** — este tema unei interesante anchete organizate în rîndurile unor copii de 8 şi 10 ani de către Laboratorul de psihologia copilului de la Şcoala practică de înalte studii din Paris. Copiii au fost întîi iniţiaţi asupra înţelesului pe care-l poate avea noţiunea de inteligenţă. Apoi li s-a dat o listă cuprinzînd 13 aprecieri diferite despre inteligenţă, din care ei trebuiau să aleagă una. Menţionăm cîteva: doresc să fiu inteligent pentru a face plăcere părinţilor ; pentru a reuşi la examen ; pentru a înţelege şi a cunoaşte multe lucruri; pentru a avea mai tîrziu o meserie bună; pentru a fi apreciat de profesori ; pentru a putea face mai tîrziu lucruri interesante; pentru a fi mai tîrziu folositor altora etc.

Anchetatorii au tras concluzia că la opt ani copiii apreciază inteligenţa pentru succesele pe care le pot obţine de îndată, în viaţa şcolară, pe cînd copiii de 10 ani încep să aprecieze inteligenţa ca mijloc de reuşită în viitor.

● **Literatura pentru copii** este tema unei conferinţe internaţionale care va avea loc în acest an în Cehoslovacia. Conferinţa va dezbate în special probleme privitoare la imaginea copilului în literatura pentru copii şi în cea pentru adulţi, la influenţa ideilor pedagogice asupra literaturii pentru copii, la temele mai importante ale acestei literaturi.

Se vor lua în discuţie şi probleme referitoare la colaborarea internaţională în domeniul literaturii pentru copii şi tineret, la elaborarea în comun, de către scriitori din diferite ţări, a unor cărţi pentru copii şi tineret, la revistele pentru copii şi tineret etc.

Cu prilejul conferinţei va fi organizată o expoziţie internaţională de cărţi şi reviste pentru copii.

● **Pentru apărarea sănătăţii tineretului şcolar** s-a creat în anul trecut, în Franţa, o asociaţie formată dintr-un grup de profesori universitari, de medici şi părinţi, sub preşedenţia lui Marcel Bataillon, administratorul înaltei instituţii College de France. În manifestul asociaţiei se fixează scopurile ei : apărarea de surmenaj a elevilor prin reducerea orarului şcolar, uşurarea programelor de învăţămînt, adaptarea metodelor de învăţămînt trebuinţelor vitale ale elevilor şi îmbunătăţirea condiţiilor în care se desfăşoară munca acestora, pentru a se obţine o calitate superioară a studiilor.

De obicei, autorităţile şcolare franceze se arată nepăsătoare faţă de astfel de revendicări, sprijinindu-se pe rezistenţa specialiştilor care, închistaţi în disciplina lor, nu acceptă să li se încalce domeniul. Se invocă, pe lîngă aceasta, lipsa de credite, de profesori calificaţi, de localuri şcolare, de instalaţii etc. Asociaţia recent creată luptă pentru înlăturarea acestor stări de lucruri, încercînd să schimbe mentalitatea autorităţilor şcolare şi a profesorilor retrograzi prin studii de igienă şi de pedagogie ştiinţifică. Asociaţia speră ca planul său de reformă să înceapă a fi aplicat chiar din anul şcolar 1964-1965.

CORESPONDENŢA

GHERLA

În raionul Gherla, ne scrie corespondentul nostru *A. Aurel,* s-au luat din timp o serie de măsuri organizatorice în vederea încheierii cu succes a anului şcolar.

Recent, de pildă, secţia de învăţămînt raională a organizat un schimb de experienţă între directori, care a avut ca scop să lămurească o serie de probleme în legătură cu munca acestora în trimestrul III. Directorii şcolilor din Borşa, Vultureni, Gădălin şi Căian au arătat cum au asigurat rezolvarea cu succes a sarcinilor specifice etapei sfîrşitului de an.

În acelaşi timp, secţia de învăţămînt raională a trimis tuturor unităţilor şcolare din raion o scrisoare metodică privind organizarea în bune condiţii a recapitulării finale, problemă deosebit de importantă pentru această etapă.

TIMIŞOARA

Tov. *M. Herodek,* directoarea Şcolii de 8 ani din comuna Vrani, raionul Oraviţa, ne scrie că I.P.C.D. Timişoara a organizat nu de mult un curs cu directorii şcolilor de 8 ani din regiunile Hunedoara, Oltenia şi Banat. La curs au participat peste 100 de directori, în majoritate noi în această muncă.

Cu un deosebit interes au fost audiate de către cursanţi referatele despre principiile de bază ale muncii de conducere a şcolii, despre planificarea activităţii instructiv-educative şi despre rolul directorului în îndrumarea procesului de învăţămînt. În vederea înlesnirii schimbului de experienţă între directori au fost organizate vizite la şcolile de 8 ani nr. 1 şi nr. 3 din Timişoara, ca şi la Şcoala de 8 ani din comuna Giarmata. În mod deosebit i-a interesat pe cursanţi experienţa dobîndită la Şcoala de 8 ani nr. 1 din Timişoara în domeniul folosirii în procesul de învăţămînt a mij[illegible]loacelor moderne audio-vizuale : magnetofonul, discurile, diafilmele, diapozitivele, radioul şi televiziunea.

TURNU MĂGURELE

Într-o scrisoare pe care ne-a trimis-o de curînd, pr[illegible] *[illegible]dan* din Turnu Măgurele vorbeşte despre atenţia pe ca[illegible] colectivul didactic al şcolii medii din localitate, ac[illegible] cercurile de elevi.

Pe larg se opreşte corespondentul nostru asupra activităţii [illegible]făşurate la cercul de ştiinţe naturale. Membrii acestui cerc, ne relatează el, au ascultat o serie de expuneri atractive, cum au fost de pildă cele intitulate „Ce trebuie să ştim despre inimă" sau „Şapte întrebări şi şapte răspunsuri despre scoarţa Pămîntului". De asemenea, ei au participat la multe lucrări practice interesante : observaţii la microscop, disecţii, activităţi pe teren etc.

Activitatea cercului de ştiinţe naturale — se spune în încheierea scrisorii — contribuie astfel din plin la lărgirea orizontului de cunoştinţe al membrilor lui şi la înarmarea lor cu deprinderi practice.

GHEORGHIENI

Zilele trecute, ne scrie corespondentul nostru *Laurenţiu Mod[illegible],* şcolile medii din Gheorghieni şi Ditrău au organizat cu sprijinul secţiei de învăţămînt şi al comitetului U.T.M. din raionul Gheorghieni o întîlnire a elevilor din clasele a XI-a, viitori absolvenţi, cu specialişti din întreprinderi şi instituţii. Elevii au ascultat cu acest prilej cele spuse de ingineri, agronomi, medici etc., care le-au vorbit despre dezvoltarea continuă a întreprinderilor industriale din raion, a gospodăriilor agricole colective etc.

Întîlnirea a dat elevilor posibilitatea să aprecieze frumuseţea diferitelor profesiuni, i-a determinat să se gîndească mai profund asupra căii pe care vor păşi în viaţă.

FOCŞANI

Secţia de învăţămînt regională, ne scrie tov. *E. Veres,* educatoare la Grădiniţa nr. 3 din Focşani, a organizat recent un interesant schimb de experienţă între educatoarele din oraşele Focşani şi Tecuci, în scopul generalizării celor mai bune metode şi procedee de muncă în rîndurile copiilor preşcolari.

În cadrul schimbului de experienţă au fost dezbătute teme privind educaţia muzicală a copiilor preşcolari şi importanţa folosirii literaturii pentru copii pentru lărgirea orizontului de cunoştinţe al preşcolarilor şi pentru educarea lor estetică.

Educatoarele au ascultat expuneri pe aceste teme, au purtat discuţii pe marginea lor, au asistat la activităţi practice. De asemenea, cu ocazia schimbului de experienţă, ele au vizitat o serie de unităţi preşcolare fruntaşe.

Inspectorul în ultimul trimestru

(Urmare din pag. 1)

daţi la examenul de maturitate — iată doar cîteva din aceste sarcini. Ele reclamă pe ansamblu o muncă organizatorică de calitate, care să asigure întregii activităţi instructiv-educative din această perioadă intensitate, eficienţă. Stă în răspunderea directorului să organizeze în aşa fel munca încît totul să se desfăşoare ca un mecanism bine pus la punct şi tocmai de aceea cu rezultate rodnice. Nu este desigur, aceasta, o treabă uşoară. Tocmai de aceea directorul are nevoie de ajutor şi acest ajutor i-l poate da inspectorul care cunoaşte experienţa bună din acest punct de vedere din alte şcoli, ba chiar din alte raioane, ştie care sînt măsurile organizatorice care dau cele mai bune rezultate şi îl poate feri pe director de greşeli. Iată de ce este necesar ca, în vizitele pe care le fac în şcoli, inspectorii să se intereseze de măsurile luate de directori, să vadă dacă nu cumva aceştia lasă totul în „voia soartei". Acolo unde nu s-a întreprins nimic pentru organizarea în cele mai mici detalii a activităţii din şcoală se vor indica măsurile ce trebuie luate imediat în vederea bunei desfăşurări a muncii în săptămînile de intensă activitate care au mai rămas pînă la sfîrşitul anului.

Din preocupările colectivelor de inspecţie nu poate lipsi în această etapă nici problema perfecţionării cadrelor didactice. Se impune ca în discuţiile cu învăţătorii şi profesorii, cu directorii, organele de îndrumare şi control să se intereseze dacă pedagogii sînt la curent cu tot ceea ce este nou în domeniul specialităţii lor, cu problemele pe care le abordează în prezent ştiinţa şi tehnica. O mare atenţie trebuie acordată ajutorării profesorilor care nu au calificare pentru obiectul pe care îl predau, dîndu-li-se îndrumări amănunţite despre felul cum se pot rezolva multiplele sarcini ridicate de încheierea cu succes a anului şcolar.

De pe acum colectivele de inspecţie sînt chemate să mobilizeze pe membrii corpului didactic în vederea participării lor la cursurile de perfecţionare ce vor avea loc în timpul verii, la consfătuirile în care se va arăta ce probleme se pun în domeniul fiecărei specialităţi şi cum trebuie rezolvate ele.

Ne-am referit aici doar la cîteva din numeroasele probleme care fac în această perioadă obiectul preocupărilor celor ce au sarcina de a controla şi îndruma activitatea desfăşurată în şcoli. Rezolvarea lor în bune condiţii nu se poate asigura, de bună seamă, din birou ; ea reclamă prezenţa permanentă a inspectorului în şcoală, participarea lui activă la ceea ce se petrece acolo. Cît mai puţin în birou şi cît mai mult în şcoală, alături de învăţători, de profesori, de directori, care au nevoie de sprijinul competent al inspectorului şi îl aşteaptă cu încredere.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti. Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi la difuzorii voluntari din unităţile de învăţămînt. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Piaţa Scînteii Bucureşti.

40132